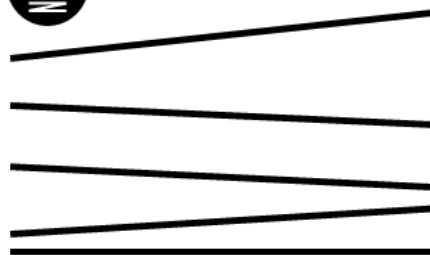

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

115 Melodier til P. O. Boisens "Nye og gamle
Viser af og for danske Folk".

Udgavebetegnelse | Edition Statement:

3. forandrede Udgave ved H. Nutzhorn.

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : E. L. Thaarup, 1867

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Melodier til
Boisens Viser.

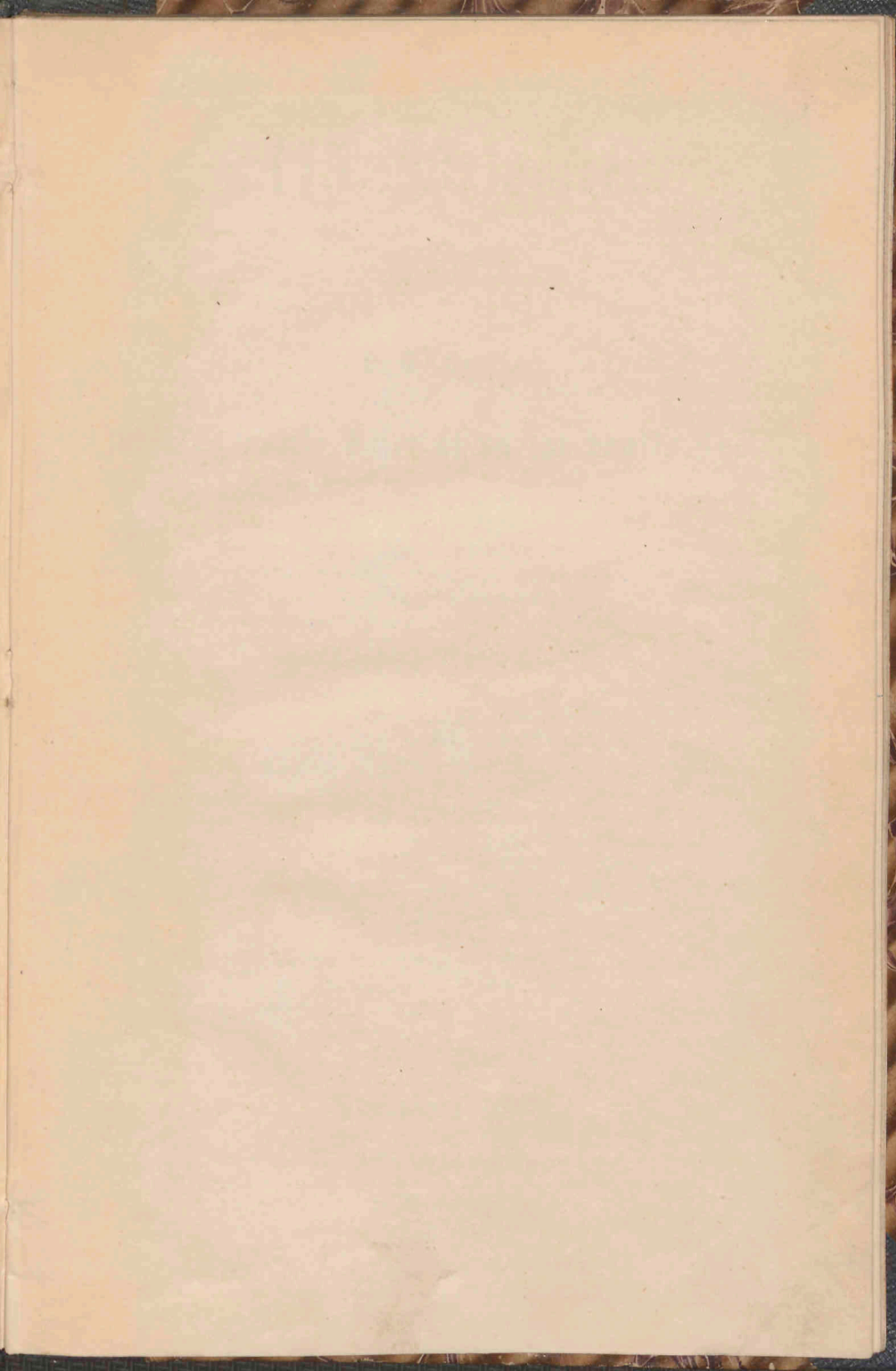
3. Udg.

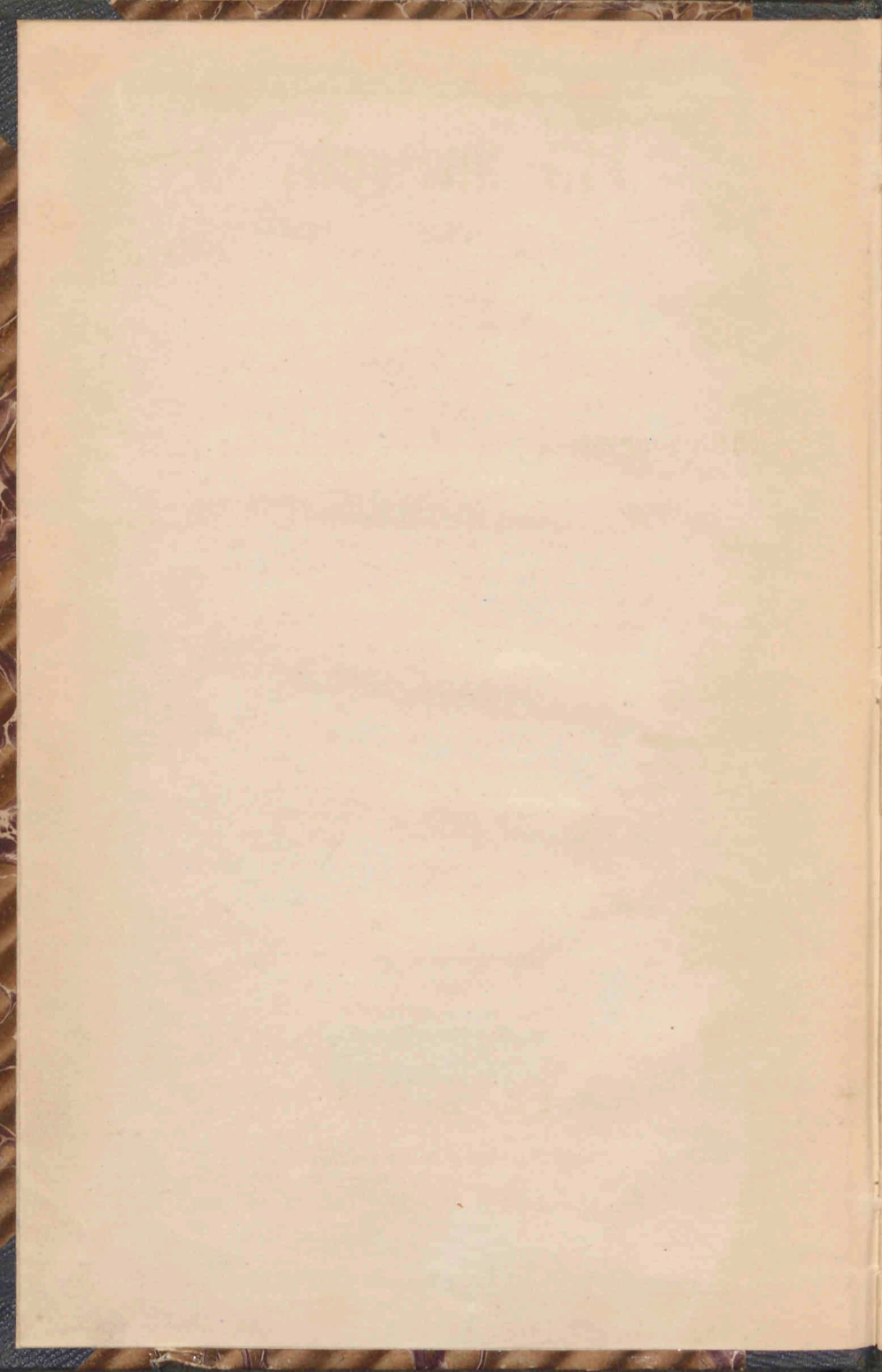
D 205 003

Det Kgl. Bibliotek

130025989271

115 Melodier

til

P. O. Boisens

„Nye og gamle Viser af og for danske Folk“.

Tredie forandrede Udgave

ved

H. Nukhorn.

Kjøbenhavn 1867.

Trykt i Thieles Bogtrykkeri for

E. F. Chaarup.

Danmark.

Moder! Guld og grønne Skove
Var fra Hedenold din Lyft,
Efter dem paa dybe Bøve
Stævned du til fjerne Kyft,
Guld og Grønning har du fundet,
Dog er hartad nu forsvundet,
Hvad du fandt paa Verdens Hav.

Men naar du med Suk maa sjunge:
Fugl har Rede, Ræv har Grav,
Jeg har kun min Fugle-Tunge,
Og min tørre Ranke-Stæv;
Trøstlig skal du efterfige:
Fattig Fugl gjør mange rige;
Sjunge sødt: Halleluja!

(Grundtvig.)

Register.

Tegnet T foran Melodi-Nummeret betegner: „Melodisamlingen til Tillæget“.
Tegnet Sv. T betegner: „Melodisamlingen til det svenske Tillæg“.

Ved Parenthes-Klammerne betegnes, at der til vedkommende Sang i Textbogen ikke i nærværende Samling er trykt nogen særlig Melodi, men at den kan synges efter det Nr. her i Samlingen, hvortil der henvises.

Melodisamlingens Nr.	
Agnete gif ude paa Marken og grad (Textb. Nr. 100), Folketone	66.
Agnete stander paa Høielsest Brø (Textb. Nr. 99), gammel Folketone	65.
Alle smaa Fugle i Skoven er (Textb. Nr. 75), H. Ruyhorn	46.
(Alt for tusinde Aar, førend Volmer og Knud (Textb. Nr. 9) Sv. T. 10.)	
Allverdens Skaber mild og blid (Textb. Nr. 105), Folketone	70.
Bien hun er kun en lille Fugl (Textb. Nr. 43), Chr. Bull	21.
(Da Kronjyden træt var af Baabenmusik (Textb. Nr. 125)	29.)
Danevang ved grønne Vred (Textb., Tillæg Nr. 52), C. E. F. Weyse	T. 27.
Danmark, deiligst Vang og Bænge (Textb. Nr. 72), P. E. Rasmussen	43.
(Danmark vor Moder (Textb. Nr. 55)	38.)
(Danmarks Love! ryf din Maanke (Textb. Nr. 7)	43.)
(Dannemark er det gamle Navn (Textb. Nr. 4)	56.)
Danske Hurra! flyv over Dal og Vang (Textb., Tillæg Nr. 33)	T. 9.
De Volger rulle saa tungt afsted (Textb. Nr. 109)	
	C. E. F. Weyse . . . 74.
	N. W. Gade T. 46.
Deilig er Jorden (Textb. Nr. 121), gammel Korsfarer-Tone	86.
Deilige Drejind, kanted med Alint (Textb. Nr. 69), Chr. S. Hansen	40.
(Den danske Bonde sad engang (Textb. Tillæg Nr. 25)	18.)
Den danske Krigers Almanak (Textb. Nr. 36)	18.
Den lille Fugl er Barnets Ven (Textb. Nr. 157)	111.
Den lyse Dag forgangen er (Textb. Nr. 120), gammel Folketone	85.
(Den Lydsfer han sagde, nu vil jeg ha'e fat (Textb., Tillæg Nr. 26)	T. 44.)
Dengang jeg var en lille, en lille bitte En (Textb. Nr. 156), E. Hornemann	110.
Der er et Land saa kosteligt (Textb. Nr. 70), C. E. F. Weyse	41.
Der er et Ord, et kostbart Ord (Textb., Tillæg Nr. 22)	32.
Der er et midigt Land (Textb. Nr. 59), H. E. Krøyer	35.
(Der er hos os et gammelt Ord (Textb. Nr. 65)	33.)
(Der flyver en Due blandt Piger smaa (Textb., Tillæg Nr. 50)	T. 20 eller 21.)
(Der gif Leg paa Mark og Vold (Textb. Nr. 40)	51.)

Der var en Konning i Lejre (Textb. Tillæg Nr. 39) } C. E. F. Weyse . . . T. 16.
Der var en Kæmpe Goliath (Textb. Nr. 146), S. A. P. Schulz 101.
Det blæste en Storm udi Rategat (Textb. Nr. 144), E. N. Boisen 99.
Det haver saa nyligen regnet (Textb., Tillæg Nr. 58), dansk Folketone . T. 29.
Det isued om Danmark (Textb., Tillæg Nr. 11), F. L. W. Kunzen . . . T. 4.
(Det raske Fjolf, som ploier (Textb., Tillæg Nr. 24) 37.)
Det var en Lørdag Aften (Textb. Nr. 135), dansk Folketone 99.
Det var en Sommermorgen, endnu før (Textb. Nr. 33) } dansk Folketone 16.
P. Heise 114.
Det var en Sommermorgen, før Solen stod i Øst (Textb. Nr. 26), H. Rung 14.
Det var Ridder Hr. Mæge (Textb. Nr. 111), M. Dehleschläger 76.
Dronning Dagmar ligger i Ribe fyg (Textb. Nr. 94), dansk Folketone . . 60.
Du gamla, du friska, du sjællhøga (Textb., Tillæg Nr. 71), svensk Folketone T. 45.
Du, som har Sorg i Sinde (Textb., Tillæg Nr. 49), S. P. E. Hartmann T. 26.
En deilig ung Ridder i Lunden mon gaar (Textb. Nr. 103), dansk Folketone 68.
En ensig Fugl udi sit Bur (Textb. Nr. 136), dansk Folketone 93.
(En Jord, af Havets Strømme silbig dukket (Textb., Tillæg Nr. 8) 5.)
(En lille Plet, som Diet knap opdager (Textb. Nr. 28) 5.)
En Skaal for det blinkende Søernes Baand (Textb., Tillæg Nr. 19) T. 6.
En Skjærtorsdag blodig rød (Textb. Nr. 16), enten som 51 eller A. P. Berggreens 7.
(En Vise vil jeg sjunge (Textb. Nr. 87) 92.)
En hvid og frydefuld Sommerstid (Textb., Tillæg Nr. 60), dansk Folketone T. 31.
Faderløs og moderløs, af Brødrene forladt (Textb. Nr. 140) 96.
Får heden du Pragt, du Verdens Magt (Textb. Nr. 116), H. Rung 81.
Flyv Fugl, flyv over Jureføens (Textb., Tillæg Nr. 48), S. P. E. Hartmann T. 25.
Fra fjerne Lande kom hun, Dronning Dagmar (Textb., Tillæg Nr. 40), H. Rung T. 17.
Fred hviler over Land og By (Textb. Nr. 118), H. Bay 83.
Frihed! du Nordens skjæffe Mø (Textb., Tillæg Nr. 15), C. E. Krøyer . . T. 5.)
Frit at tænke, tro og tale (Textb., Tillæg Nr. 12) 2.
Hans Rilen har trukket sin Jolle paa Land (Textb. Nr. 152), dansk Folketone 107.
Har jeg min Baad, mit Seil og mit Ræt (Textb. Nr. 143), C. E. F. Weyse 98.
Hr. Bjørn han red sig op under Ø (Textb. Nr. 93), sjællandsk Folketone 59.
Hr. Loumand han red sig under D (Textb. Nr. 97), færøisk Folketone . . 63.
Hr. Oluf han rider saa vide om Land (Textb. Nr. 98), gl. dansk Folketone 64.
Hr. Ribold han er sig en (Textb., Tillæg Nr. 38), sjællandsk Folketone T. 14.
Hr. Villemand og hans Mø saa puur (Textb. Nr. 92), svensk Folketone . 58.
Hjerter og Løver i sit Skjold (Textb. Nr. 50), dansk Folketone 28.
(Holger Danske tøved længe (Textb., Tillæg Nr. 1) 43.)
Hun mig har glemt! min Sorg hun (Textb. Nr. 134), langesandsk Folketone 91.
Hvad er der i det Kloster (Textb., Tillæg Nr. 66, I), københavnsk Folketone T. 37.
Hvad Solfin er for det sorte Muld (Textb., Tillæg Nr. 6), C. E. F. Weyse T. 3.
Hvad vindes paa Verdens det vidstomme (Textb. Nr. 115), dansk Folketone 80.
Hvi sjunges evigt om Spartaner (Textb. Nr. 76), C. E. F. Weyse 47.

Hvor Volgen larmer høit fra Sø (Textb. Tillæg Nr. 2), C. E. F. Weyse . . .	41.
Hvor smilende Kyfter (Textb. Nr. 73), L. h. Fenger	44.
I alle de Riger og Lande (Textb. Nr. 47), S. E. Gebauer	25.
I Barndoms Fjed i Manddoms Alder (Textb. Nr. 84), Du Puy	54.
I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme (Textb. Nr. 54), H. Rung . . .	31.
I Danmark er jeg født og baaren (Textb. Nr. 58), H. Rung	34.
I Standerborrig Enge (Textb., Tillæg Nr. 53)	25.)
I Skoven skulde der være Gilde (Textb. Nr. 151), dansk Folketone . . .	106.
Ja meget, meget har vi lidt (Textb. Nr. 83)	53.
Seg er kun en fattig Pige (Textb., Tillæg Nr. 62), dansk Folketone . . .	T. 33.
Seg fik en Sorg saa stor (Textb. Nr. 137), dansk Folketone	94.
Seg fremmed her til Stedet kom (Textb. Nr. 139), J. A. P. Schulk . . .	95.
Seg gif mig i Lunden en silbig Sommerfeld (Textb. Nr. 147), dansk Folketone	102.
Seg gif mig ud en Sommerdag at høre (Textb. Nr. 32 og 91), dansk Folketone	15.
(Seg kan ikke blive, jeg har ingen No (Textb. Nr. 8)	T. 4.)
Seg lagde mit Hoved til (Textb., Tillæg Nr. 44), gl. dansk Folketone	T. 20 og 21.
Seg mindes vel et Sted, gid jeg var (Textb., Tillæg Nr. 46), P. Heise . .	T. 22.
Seg mødte hende i den grønne Lund (Textb. Nr. 133), tysk Folketone . .	90.
(Seg rutter med Glædens og Haabets Ord (Textb., Tillæg Nr. 21)	T. 44.)
Seg saae kun tilbage. Mig Livets Lyst (Textb. Nr. 48), J. Jørgensen . . .	26.
Seg saa eenlig gif engang (Textb., Tillæg Nr. 63), sjællandsk Folketone	T. 34.
(Seg veed en gammel Kirke — dens Taarne ere (Textb., Tillæg Nr. 56) Sv. T. 25.)	
Seg veed mig saa deilig en Urtegaard (Textb., Tillæg Nr. 61), jydsk Folketone	T. 32.
Seg veed vel, hvor der stander (Textb., Tillæg Nr. 34), dansk Folketone.	T. 10.
Katten ligger under Kaffelovnen (Textb., Tillæg Nr. 64), vesterj. Folketone	T. 35.
Kjærlighed fra Gud (Textb., Tillæg Nr. 69)	T. 43.
(Kommer alle Moders Børn (Textb. Nr. 13)	51.)
Kommer hid, I Piger smaa (Textb. Nr. 81) } C. E. F. Weyse	51.
	A. P. Berggreen 7.
Kong Christian stod ved høien Mast (Textb. Nr. 56)	32.
(Kong Vermund den Gamle, af Alderdom blind (Textb. Nr. 6)	T. 4.)
Konge-Haand og Folke-Stemme (Textb. Nr. 64)	2.
Kongen raader for Vorgen (Textb., Tillæg Nr. 37), gl. dansk Folketone.	T. 13.
Kongen raader for Danmarks Rige (Textb., Tillæg Nr. 5), L. M. Lindemann	T. 2.
Kongens Søn af Engelland (Textb., Tillæg Nr. 35), dansk Folketone . .	T. 11.
Konning havde sig Kjøbenhavn (Textb. Nr. 78), dansk Folketone	49.
(Kampe=Vise! Kampe=Høie (Textb. Nr. 22)	43.)
Langt høiere Bjerge saa vide paa Nord (Textb. Nr. 51), H. D. C. Zind . .	29.
Langt udi Skoven laa et lille (Textb., Tillæg Nr. 65), fælsterisk Folketone	T. 36.
Lette Folge! naar du blaaner (Textb., Tillæg Nr. 47) } C. E. F. Weyse. T. 23.	
	 T. 24.
Liden Gunver vandrer som helst i Kveld (Textb. Nr. 107), Joh. Hartmann	72.
Liden Havfru sidder paa hviden Steen (Textb. Nr. 108), P. E. Krossing . .	73.
Lifligt sloite Velflands Rattergale (Textb. Nr. 71), D. Lindblad	42.

Lyfsalig, lyfsalig hver Sjæl, som har Fred (Textb. Nr. 161), A. P. Berggreen	113.
Længe nok har jeg Vondpege været (Textb. Nr. 43 b.), gl. Folkebands	22.
Længe var Nordens (Textb. Nr. 67), B. Crusell	38.
Lærten kommer flyvende fondefra (Textb. Nr. 15), S. Rung	6.
Mads Doss han var en kon Røstingsknejt (Textb. Nr. 131), S. Cpr. Simonsen	88.
(Med Lov skal Land man bygge (Textb. Nr. 66)	37.)
Mens Nordhavet bruser mod fjeldbyggt Strand (Textb., Tillæg Nr. 70), Ipsen T.	44.
Midt under Isted-Slaget (Textb. Nr. 34), L. N. Boisen	17.
Min Hjaln er mig for blank og tung (Textb. Nr. 112), F. P. W. Rungten	77.
Mit fagre Hjem, hvor Vølgen blaa (Textb. Nr. 61), A. P. Berggreen	36.
Moders Navn er en himmelft Lyd (Textb. Nr. 86), S. Rung	56.
Morgenstund har Guld i Mund (Textb., Tillæg Nr. 68)	} Chr. Barnekow T. 41. S. Rughorn . . T. 42.
Mulmet sank det soale (Textb., Tillæg Nr. 20), J. P. E. Hartmann	
Mattens dæmrende Taager (Textb. Nr. 20)	} C. Mortensen 9. S. Rughorn 10.
Naar kommer Vaaren vel (Textb. Nr. 159), J. Chr. Gebauer	
Naar Lydsfen sin tørstige Ganger rider (Textb. Nr. 19), S. Rung	8.
Nu dækker Matten over (Textb. Nr. 21), J. P. E. Hartmann	11.
Nu ledet er min Pille (Textb. Nr. 117), dansk Folketone	82.
Nu titte til hinanden (Textb. Nr. 114), C. E. F. Weyse	79.
Nys fylde fjon Sired det attende Aar (Textb. Nr. 106), J. A. P. Schulk.	71.
O! hoer du hist oppe, du Dnebrud (Textb., Tillæg Nr. 43), Olsen	T. 19.
(O Danmark! i din Kappe blaa (Textb., Tillæg Nr. 7)	41.)
O, huffer I end hiin Paaskefag (Textb. Nr. 23), S. Rung	12.
Og der er ingen Ting, der (Textb., Tillæg Nr. 59), sjællandsk Folketone	T. 30.
Og det var i Aaret 1807 (Textb. Nr. 129)	T. 6.
Og det var liden Gudrum (Textb. Nr. 102), svensk Folketone	67.
Og det var liden Karen, det Unge-Kongen (Textb. Nr. 101), svensk Folketone	Sv. T. 40.
Og hvor har du været saa længe (Textb. Nr. 95), dansk Folketone	61.
(Og jeg vil ha'e en Hjertensfjer, det Første som jeg kan (Textb. Nr. 138) Sv. T.	25.)
Og Somfruen gif til (Textb., Tillæg Nr. 57), skaansk Folketone	T. 28 og Sv. T. 43.
Om Danmarks Kvide der lod en Sang (Textb. Nr. 3)	3.
(Ommand Dig, Du Dans! lad Verden nu see (Textb. Nr. 5)	T. 4.)
(Paa Danmarks rige Slette (Textb., Tillæg Nr. 13)	37.)
Paa Dovrefjeld i Norrig (Textb., Tillæg Nr. 36), gl. dansk Folketone	T. 12.
(Paa Tave Vondes Ager (Textb., Tillæg Nr. 54)	} Mel. til den bibelske Sangb. 87.)
Paaskeflokken kined mildt (Textb. Nr. 12), færøisk Folketone	
Ride ride Ranke (Textb. Nr. 148), J. Chr. Gebauer	103.
Roselille og hendes Moder, de sad over (Textb. Nr. 104), dansk Folketone	69.
Seirens Engel sloi over O (Textb. Nr. 24), A. P. Berggreen	13.
(Slette Nulsi Seiersjol (Textb., Tillæg Nr. 30)	4.)
Sjøn Somfru hun drager (Textb., Tillæg Nr. 66. II.), dansk Folketone	T. 38.

Skjøn Rose mellem Blomster (Textb., Tillæg Nr. 41), dansk Folketone . T. 18.	
(Skjædt af styggende Sky, skjædt af Natten endnu (Textb., Tillæg Nr. 17) Sv. T. 10.)	
Skudan hon vaggar paa brusenes Sjø (Textb. Nr. 132), R. Mossin	89.
Skuden er klar og Kulingen frisk (Textb. Nr. 85), C. Malmqvist	55.
(Slesvig! Anglers Jarle-Sæde (Textb. Nr. 2)	43.)
Slumrer sødt i Slesvigs Jord (Textb. Nr. 39), J. P. C. Hartmann	19.
Slunket Vædder sidder paa Tue (Textb. Nr. 154), F. Kuhlau	109.
Sol beroppe ganger under Vide (Textb. Nr. 110), P. Heise	75.
Sol er oppe, Skovens Toppe (Textb. Nr. 1), L. M. Lindemann	1.
Sov mit Barn, sov længe (Textb., Tillæg Nr. 67) } P. Heise T. 39.	
	} M—r—m T 40.
Stat op! Sante Simeon, og sig mig, hvad 1 er? (Textb. Nr. 119)	84.
Stemmer i, thi nu ville vi sjunge (Textb. Nr. 77), H. Rung	48.
Stor! Stor! Langebeen (Textb. Nr. 150), J. P. C. Hartmann	105.
Storsten sidder paa Bondens Tag (Textb. 113), C. E. F. Weyse	78.
Svend Vovved sidder i Bure (Textb. Nr. 96), gl. dansk Folketone	62.
Sødfænde jeg hender fem (Textb. Nr. 149), J. C. Gebauer	104.
Tog Bramsen Stovler og Sporer paa (Textb. Nr. 153), dansk Folketone	108.
Tommeliden han var sig en Mand saa spæd (Textb. Nr. 145), C. E. F. Weyse	100.
Tøv lidt, sagde Tyden ved Frederiksstad (Textb. Nr. 42), dansk Folketone	20.
Underlige Aftenluste! (Textb. Nr. 53), H. Rung	30.
Ungdommens Drøm (Textb., Tillæg Nr. 28), J. C. Nordblom	T. 7.
Unge Gjenbyrds-Liv i Norden (Textb. Nr. 68), J. H. Stung	39.
Ved Christiausand (Textb. Nr. 80), Cora Nygaard	50.
Ved Leire græsser nu Faar paa Vold (Textb. Nr. 44), N. W. Gade	23.
Ved Toldeboden steg en Matros i Land (Textb. Nr. 82), H. Rughorn	52.
Ved Vintertid, naar Skoven staaer (Textb., Tillæg Nr. 3), H. P. S. Lyngby T. 1.	
Vel mødt igjen, Kong Frederik! ved Haren (Textb. Nr. 14), C. E. F. Weyse	5.
(Velkommen, Folkets Foraarsdag (Textb., Tillæg Nr. 14)	41.)
(Velkommen hjem til Ardens Fred (Textb. Nr. 30)	41.)
Velkommen i den grønne Lund (Textb. Nr. 90), Andersen	57.
(Vi har en lille Sneffe (Textb., Tillæg Nr. 10)	37.)
Vi har et gammelt Fædreland (Textb. Nr. 57), C. E. F. Weyse	33.
Vist stolt paa Odans Vølge (Textb. Nr. 62), R. Bay	37.
Vipper springe (Textb. Nr. 141), C. E. F. Weyse	97.
(Vort Modersmaal er deilig (Textb., Tillæg Nr. 4)	68.)
Vær hilset, mit gamle Fædreland (Textb. Nr. 45), N. W. Gade	24.
Vren hun er det feireste Træ (Textb., Tillæg Nr. 29), H. Rughorn	T. 8.
Vn over ældgamle Dannemarks Væ (Textb. Nr. 74), H. Voisen	45.
Vsterlide, Vsterlide (Textb. Nr. 49)	27.
Vvli han wa sa saa løste en Svenh (Textb. Nr. 130), H. Cpr. Simonson	87.

Af de Melodier, der ikke fandtes i den forrige Udgave, men ere optagne i nærværende, tredje Udgave, er Nr. 1 taget fra Melodi-Bilaget i D. Vigs: Sange og Niim for det norske Folk, Kristiania 1854. — Nr. 5 og 98 fra C. C. F. Weyses: Romancer og Sange, udgivne af Musikforeningen. — Nr. 9 fra: Musikalske Nyheder, 4de Aargang. — Nr. 20 og 43 fra Melodi-Bilaget i Nyerups og Rahbeks: Udvalgte danske Viser fra Middelalderen Tom. V., Kbh. 1814. — Nr. 23 og 24 fra N. W. Gades: Folger Danstes Sange. — Nr. 32 fra A. P. Berggreens: Melodier til fædrelandshift. Digte, udg. af Selsk. for Trykkesfrihedens rette Brug, Kbh. 1840. — Nr. 37, 39 og 56 fra: Samling af fleerst. Mandssange, udg. af den danske Studentersangforening. — Nr. 38 fra B. Crusells Musik til Frithjofs Saga. — Nr. 73 fra A. P. Berggreens Stolesange, 1ste Hefte. — Nr. 83 fra H. C. Hansens: Kortfattet Musikkære, Kbh. 1846. — Nr. 114 fra P. Heises: Sex Krigssange. — Nr. 10, 46 og 52 ere ikke tidligere trykte.

1. Bjarkemaal.

Andante.

(Textb. Nr. 1.)

L. M. Lindeman.

Sol er op = pe, Sko = bens Top = pe glim = re alt som
 Bud os brin = ger Ha = ne = Vin = ger, Ha = ne = gal om

Gim = les Dag;
 fla = ren Dag. Vaag = ner, vaag = ner, dan = ste Hel = te! sprin = ger

op og spæn = der Hel = te! Dag og Daad er Kæm = pe = Mîim!

2. Kongen og Folket.

(Textb. Nr. 64.)

(Mel.: Sol er oppe.)

Andantino.

Kon = ge = Haand og Fol = ke = Stem = me, beg = ge stær = ke, beg = ge fri,
 de har havt i Danmark hjem = me man = ge hun = dred Aar før vi,
 trods al Døst, al Frygt og Fa = re, gîd de vin = de maa og va = re,
 fla = be i et Gyl = den = aar gam = le Dan = mark go = de Aaar!

3. Niels Ebbesen.

Andantino quasi Allegretto.

(Textb. Nr. 3.)

p *f*

Om Dan = ne = marts Kvi = de der løb en Sang saa
Der var in = gen Kon = ning i Dan = ne = vang, men

p *f* *decresc.*

før = ge = lig;
Vor = ger = frig; Dan = sten var fred = løs i Skov og paa

He = de, Her = rer vi hav = de af Him = me = lens Bre = de, før

Dyb = ster = ne re = ves om Dan = marts!

Melodien til Textbogens Nr. 5, 6 og 8, see P. D. Boisens 46 Melodier til Tillæget, under Nr. 4.

Melodien til Textbogens Nr. 9, see H. Nuthorns 67 Melodier til det svenske Tillæg, under Nr. 10.

4. Slaget ved Glesvig.

Con moto.

(Textb. Nr. 12.)

Færøisk Folketone.

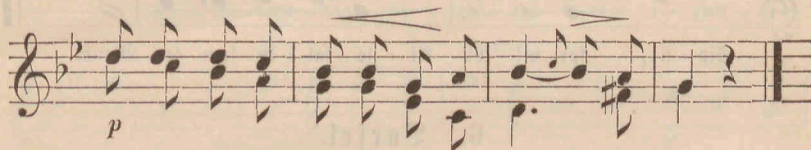
p

Paa = ste klot = ken ti = med mildt fra den dan = ste Kyst,

melb = te o = ver Lan = de dog om saa haard en Dybt.

f Slut = ter Kreds og staaer fast, al = le dan = ste Mænd!

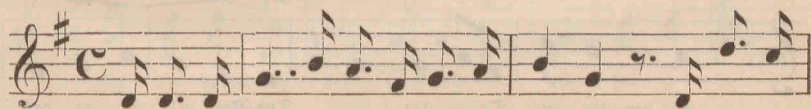
p Gud han raa = der, naar vi fan = ge Seier i = gjen.

Nr. 5. „Det skal ej stee!“

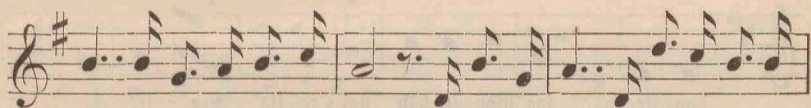
(Textb. Nr. 14).

Moderato.

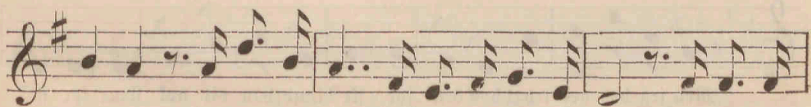
(Mel.: Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden.) C. E. F. Weyse.

Vel mødt i = gjen, Kong Fre = de = rik! ved Hæ = ren! til Kamp be =

redt den ven = ter kun dit Bud. Hvor Stev = net blo = digst var, vi frel = ste

Hæ = ren — lad os da trø = stigt fæg = te Stri = den ud! Giv In = tet

bort, thi viid, før Du skal mi = ste en Fods = bred Jord af

di = ne Fæ = dres Land, før vil vi Al = le kæm = pe til det

Sid = ste, før vil vi Al = le fal = de som een Mand.

6. Barsel.

Con moto.

(Textb. Nr. 15.)

H. Rung.

p Læ = ren kom = mer fly = ven = de søn = den = fra, den sø = rer saa

p un = der = lig en La = le: *mf* „Lyb = sten vil ta = ge det

p dan = ste Land“, saa mon = ne han stol = te = lig pra = le.

mf Men jeg byg = ger trygt hos den jyd = ste Mand, han vil nok slaae for sit

Fø = de = land! Ei = a! Ei = a! Saa kvibdrer den Læ = re.

7. Skærtorsdagskviden.

(Textb. Nr. 16.)

Andantino.

(Mel.: Kommer alle Piger smaa.)

A. P. Berggreen.

p *mf* *f* *dimin.* *p*

En Skær=tors = dag blo = dig = rød er i = gjen op=
 run = det, at! den var ei ro = sen = rød, som ved D = re=
 sun = det; Kon = ge = bru = den Ge = fi = on faldt i Tyd = stens
 Rø = ver = haand, det er tungt at tæn = ke!

8. Den jydste Bondes Aftensang.

Andante.

(Textb. Nr. 19.)

H. Rung.

Naar Tyd=sten sin tør = sti = ge Gan = ger ri = der til = vands i
 Vi = borg Sø, saa fi = ger Sag = net fra gam = le Ti = der, at Dan = marks
 Vi = ge maa døe. Men Hjel = pen er næst, naar Rø = den er fva = rest.

9. Soldaten paa Forpost.

Moderato.

(Tertb. Nr. 20.)

C. Mortensen.

mp

Nat=tens dæmren=de Taa = ger har sig paa En = gen lagt,
 ber kun Sol = ba = ten vaa = ger paa sin far = li = ge Bagt;
 me=dens hans Blik=te van = le gjen=nem det ø = de Rum,
f fys=ler hans stil = le Tan = te ud = i sin Hel = lig = dom.

10. Soldaten paa Forpost.

(Tertb. Nr. 20.)

For tre Syngestemmer.

H. Rughorn.

Lento.

Nat=tens dæmren=de Taa = ger har sig paa En = gen
 lagt, ber kun Sol = ba = ten vaa = ger alt paa sin

far = li = ge Bagt; me = dens hans Blit = te van = te
gien = nem det ø = de Rum, fys = ler hans stil = le
Tan = te ud = i sin Hel = lig = dom.

11. Natleir.

Allegro moderato.

(Textb. Nr. 21.)

J. P. E. Hartmann.

Nu bøl = ler Nat = ten o = ver alt med sin mør = le Sky, og
fra sit Dagværk so = ver trindt om os Land og By. Mens an = dre er til =
sen = ge og Alt om = kring er tyft, spng op, I ban = ske
Dren = gel! lad Nat = ten gaee med Lyft!

12. Soldaterne ved General Ryes Lig.

Andante.

(Textb. Nr. 23.)

H. Rung.

mf O, hu = ster I end hiin Paa = ste = dag? paa Dan = ne = vir = te vi

f stod, og Rug = ler da = led som Sne i Lag, og Marken rød = med af

mf Blod. Da var der en gam = mel O = berst, som tidt for = an de

For = re = ste red, han sag = de: „Børn, jeg hvi = ser mig lidt!“ og ro = lig han

Iag = de sig ned. Og paa Va = sen sov han, O = laf Rye.

13. Fredericia = Slaget.

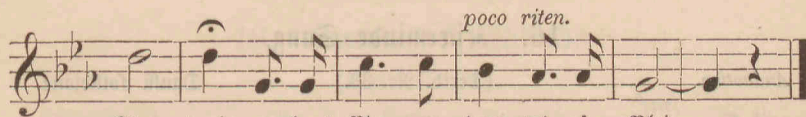
Andante con moto.

(Textb. Nr. 24.)

A. P. Berggreen.

sempre ff Sei = rens En = gel søi o = ver O med Hvi = sang om

poco riten. Dan = stens Mod; *a tempo* han sang om her = lig

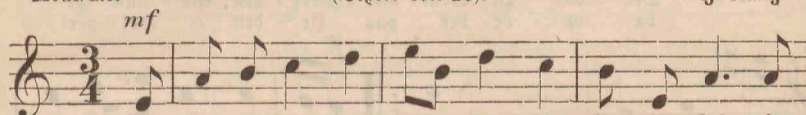
Stor = daad: men hans Vin = ger dryp = ped af Blod.

14. "Idag maa Jagen vige!"

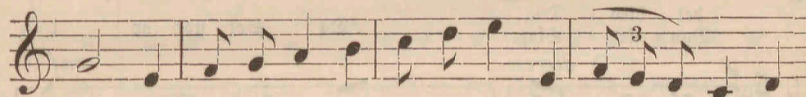
Moderato.

(Textb. Nr. 26.)

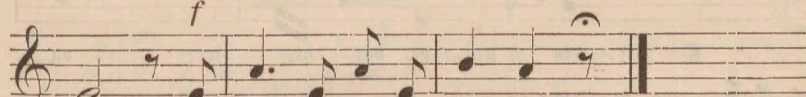
J. Kung.

Det var en Som = mer = mor = gen, før So = len fald i

Oft, gif Dan = sten til sit Dag = værk ud at hø = ste en blo = dig

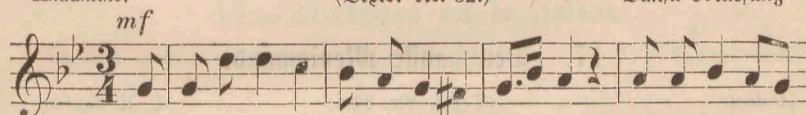
Høst. I = dag maa Ju = gen vi = ge!

15. Seiers = Dorsdagen.

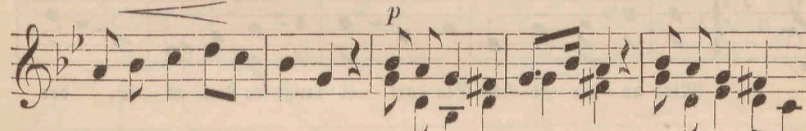
Andantino.

(Textb. Nr. 32.)

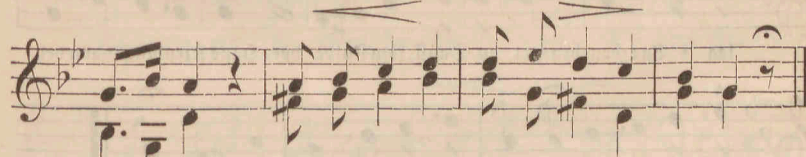
Dansk Folkesang.

Seg gif mig ud en Som = merdag at hø = re Fug = le = sang, som

Hjer = tet kun = de rø = re, i de by = be Da = le, mellem Natter =

ga = le og de an = dre Fug = le smaa, som ta = le.

16. Kjerminde = Sang.

Andantino.

(Textb. Nr. 33.)

Dansk Folketone.

mf

Det var en Som = mer = Mor = gen, end = nu før
 da op = pe = des paa He = den et Sol = ger =

f

det blev Dag, Da Sol stod op i
 Dan = ste = Slag.

decresc.

mf

S = ster, den nep = pe var at see, og

al = le Fug = le = Rø = ster, i Stru = ben kval = tes de.

17. Den danske Menigmand.

Andante.

(Textb. Nr. 34.)

L. H. Koisen.

Midt im = der Id = sted = Sla = get ei langt fra Lau = ge = sø, der

Iaa i Baa = ben = bra = get en Danst, som stu = be døe. Hans Kjendingsnavn vel

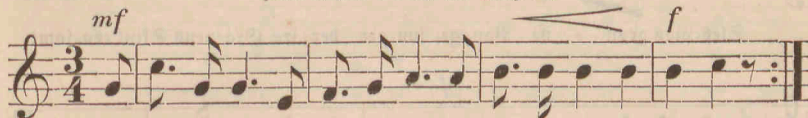
in = gen næv = ne kan, for han var kun en me = nig Mand.

18. Kampen ved Mifunde.

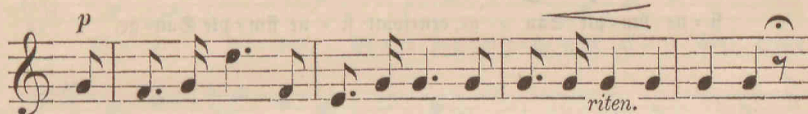
(Textb. Nr. 36.)

Andantino.

(Mel. af „En Søndag paa Amager“.)

Den dan = ste Kri = gers Al = ma = nal har man = ge Mær = ke = ba = ge,
 hvor = paa med Glæ = de og med Tal han stu = e kan til = ba = ge.

Vel frem = merst staaer ei den = ne Dag, dog ba = gest in = gen = sun = de,

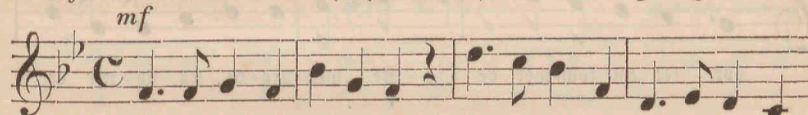
da Tyd = sten fik det glat = te Lag paa Mær = ken for Mi = sun = de.

19. Minde sang om de Faldne.

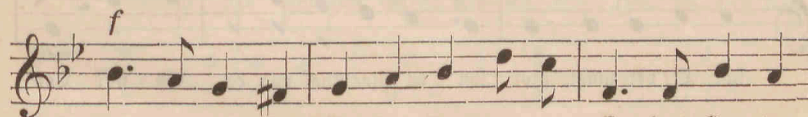
Allegro moderato.

(Textb. Nr. 39.)

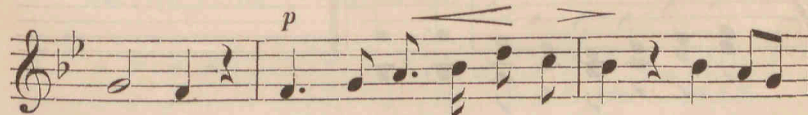
J. P. E. Hartmann.

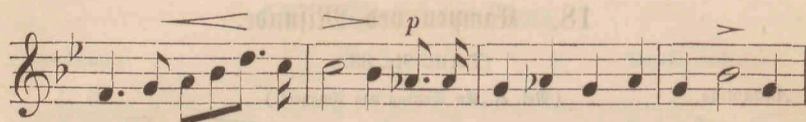
Slum = rer sødt i Slesvigs Jord, dy = re = kjøbt den blev ved E = der!

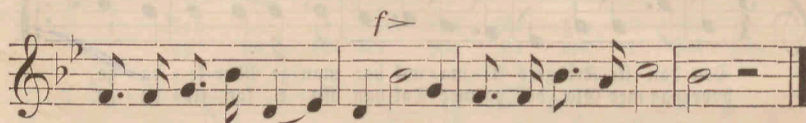
Som = me = ren fik Blom = ster = flor o = ver E = ders Gra = ve

bre = der; Min = det fly = ver som en Fugl hen til

Sles-vigs grøn = ne Van=ge, syn=ger der fra Gra=vens Skjul een=somt

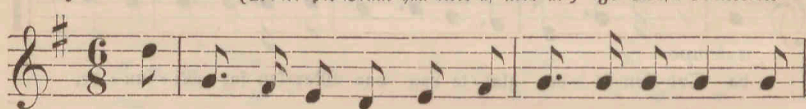
fi = ne sim=ple San = ge, een=somt fi = ne sim=ple San=ge.

20. Det jydste "Tøv lidt" ved Frederiksstad.

(Textb. Nr. 42.)

Allegretto.

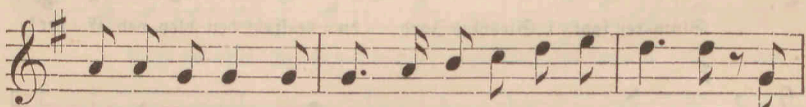
(Mel.: Hr. Tønne han rider af Altes ud.) Gl. dansk Folketone.

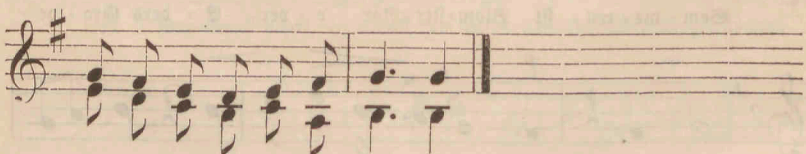
Tøv lidt! sag = de Ty = den ved Fre = de = rik = stad, han

hør = te: nu kom=mer de Tyd = ste med gro = ve Ka = no = ner og

stor D = ver = magt, gør lyst og gør Raal paa de Tyd = ste! Tøv

lidt! sag = de Ty = den, lad kom = me!

21. Vi=Dronningen og Fugle=Kongen.

Moderato.

(Textb. Nr. 43.)

Chr. Bufl.

Vi = en hun er kun en lil = le Fugl, til e = ne med

Dron at fri = des, Vi = er dog gjer = ne gjør al = le Gjet, mens

Dr = ne de ri = ves og bi = des. De Smaa skal man it = te for =

ag = te, de Smaa skal man it = te for = ag = te.

22. Det danske Sprog i Slesvig.

Allegro.

(Textb. Nr. 43b.)

Gammel Dands.

Læn = ge nok har jeg Bon = de = pi = ge væ = ret, sid = det paa
læn = ge nok har hun, tyd = ste Frø = fen, blæ = ret sig paa mit

Dær = stel og spun = det paa min Teen; Nu vil jeg glad
Hoi = sæb', og jeg gna = vet Been.

sid = de, hvor jeg sad, fremmest vil jeg gaee i de Dand = sendes Rad.

23. Holger Dansttes Bugge.

Andantino.

(Textb. Nr. 44.)

H. W. Gade.

dolce

Ved Lei = re græs = se nu faar paa Bølb, hvor
for = dum Kæm = per = ne bruf = te; paa Lei = re
stod der et gam = melt Skjold; det blev Hol = ger
Dan = sttes Bug = ge.

24. Holger Dansttes Hilsen.

Allegro maestoso.

(Textb. Nr. 45.)

H. W. Gade.

f

Vær hil = set, mit gam = le Fæ = dre = land! du kjen = der mig vel ei
gam = ste? En = gang jeg var en navn = kun = dig Mand, de kalb = te mig
Hol = ger Dan = ste, de kalb = te mig Hol = ger Dan = ste.

Textbogens Nr. 46, Melodien: „Kung Karl den unge hjelte“, see H. Nutzhorns
67 Melodier til det svenske Tillæg.

25. Holger Dauffs Mærke.

(Textb. Nr. 47.)

Allegretto.

(Mel.: „En Vise saa vil jeg sungen“.)

J. C. Gebauer.

mf

3 al = le de Ri = ger og Pan = de, hvor = hen jeg i

Ver = den foer, jeg fæg = ted' med aa = ben Pan = de for

hvad jeg for Al = vor troer.

26. Holgers Sang om Livet.

(Textb. Nr. 48.)

J. Jørgensen.

Andante.
dolce

Jeg saae kun til = ba = ge. Mig Vi = vets Lyft bort = klang; da

to = ned mig i Sjø = len saa trø = ste = lig en Sang: See

f frem, men ei til = ba = ge! — *mf* Hvad Hjer = tet at = traer, *p* maa =

stee dog en = gang un = der So = len du naaer.

27. Døsterlide.

Allegro.

(Textb. Nr. 49.)

Mel. Nach Sevilla.

Døster = li = de! Døster = li = de! det var vo = re Drøm = mes

Laud. Naar vi reed ved Bjergets Si = de, naar vi sang ved

Ha = vets Rand, Døster = li = de! Døster = li = de! klang det o = ver

Bjerg og Strand, klang det o = ver Bjerg og Strand.

28. Danmarks Skjold.

(Textb. Nr. 50.)

Poco Andante.

(Mel.: „Danfønning og Hr. Aalborg Snare“.) Dansk Folketone.

Hjerter og Lø = ver i sit Skjold, — Sko = ven staaer dei = lig og

grøn, — Dan = mark har ført fra He = den = old. — Den

Som = mer og den Eng saa godt kun = ne sam = men.

29. Danmarks Trøst.

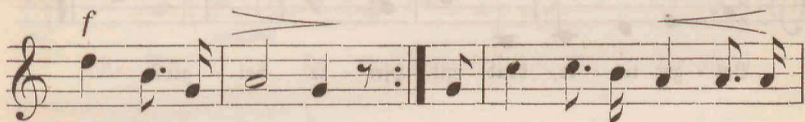
Tempo di marcia.

(Textb. Nr. 51.)

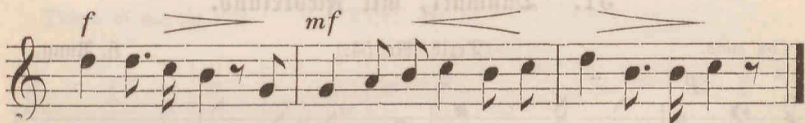
H. D. C. Binck.

mf

Længt høi = e = re Bjer = ge saa vi = de paa Jord man har, end hvor
men gjer = ne med Slet = te og Grøn = høi i Nord vi Dan = ne = mænd

f

Bjerg kun er Val = le;
ta = ge til = taf = le. Vi er it = le stab = te til

*f**mf*

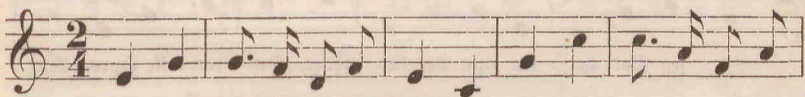
Høi = hed og Blæst, ved Jor = den at bli = ve det tje = ner os bedst.

30. Hjemvee.

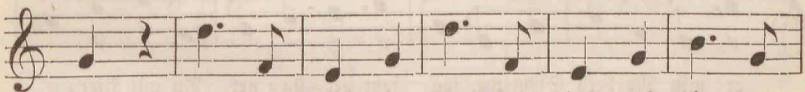
Andantino.

(Textb. Nr. 53.)

H. Rung.

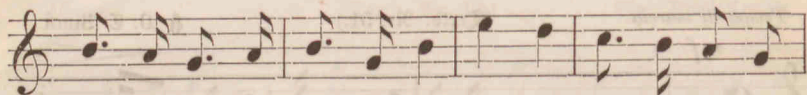
Un = der = li = ge Af = ten = luf = te! hvor = hen vin = le I min

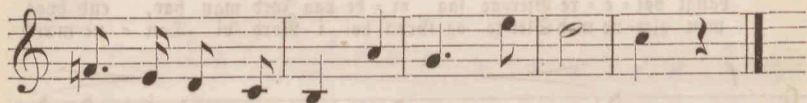
Hu? hva = le, mil = de Blom = ster = duf = te! stig, hvor =

f

hen I høl = ge nu? Gaar I o = ver høi = den Strand

til mit elst = te Fø = de = land? vil I der med E = ders

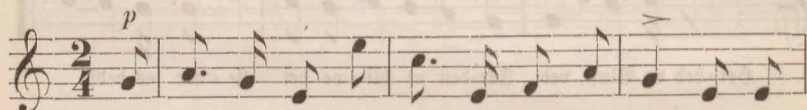
Bøl = ger tol = te, hvad mit Hjer = te bøl = ger?

31. Danmark, mit Fædreland.

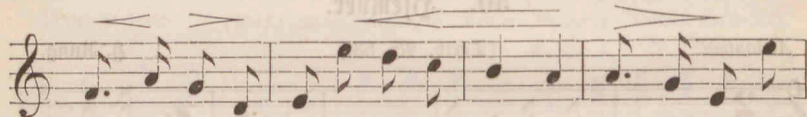
Con moto.

(Textb. Nr. 54.)

H. Rung.

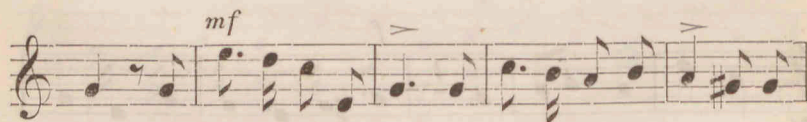
I Dan = mark er jeg født, der har jeg hjem = me, der

har jeg Rod, der = fra min Ver = den gaaer. Du dan = ske Sprog, Du

er min Mo = ders Stem = me, ja født vel = sig = net Du mit Hjer = te

naaer. Du dan = ske, fri = ske Strand, hvor Old = tids Ræm = pe = gra = ve staae

mel = lem Væ = le = gaard og Hum = le = ha = ve, Dig el = ster
 jeg, Dig el = ster jeg! Dan = mark, mit Fæ = dre = land!

32. Danmarks Roes.

Tempo di marcia.

(Textb. Nr. 56.)

Kong Chri = stian stod ved høi = en Mast i Røg og Damp; hans
 Ver = ge ham = re = de saa fast, at Go = thens Hjelm og
 Hjer = ne brast; da sank hvert fjendt = lig Speil og Mast i
 Røg og Damp. Fly, fleg de, hver som flyg = te kan, hvo staaer mod
 Danmarks Chri = sti = an, hvo staaer mod Danmarks Chri = sti = an i Kamp?

33. Danmarks Herlighed.

(Textb. Nr. 57.)

Moderato.

(Mel.: Jeg veed et Land i høien Norb.)

C. E. f. Weyse.

mf

Vi har et gam = melt Fæ = dre = land, ei u = be = rømt paa

Tor = den; det's Nøg = te svang sig o = ver Strand med

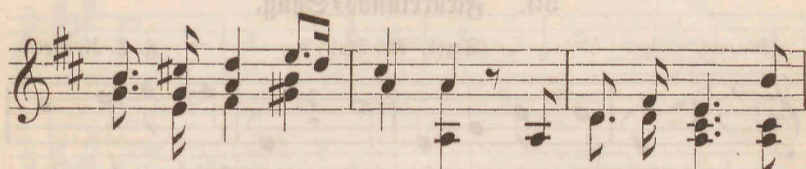
Kæm = pe = røft fra Nor = den; thi hvor man stu = ed

Go = ther staae med Ang = ler og Nor = man = ner, man

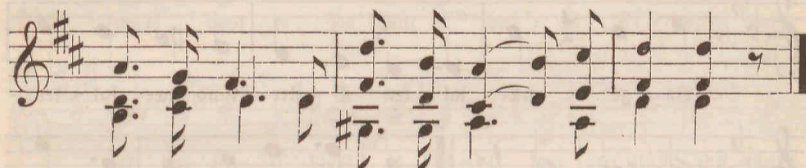
Klar = lig Nor = dens Lø = ver staae i Skjold og un = der

Chor. f

Ban = ner; thi hvor man stu = ed Go = ther staae med

Ang = ler og Nor = man = ner, man klar = lig Nor = dens

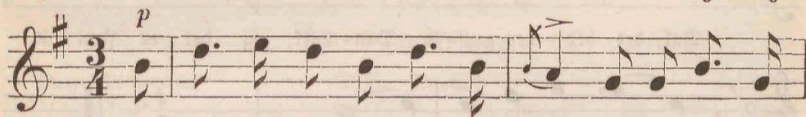
Lø = ver faae i Skjold og un = der Van = ner.

34. Danmarks Priis.

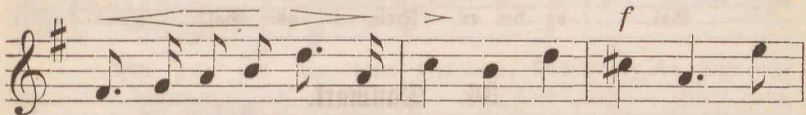
Moderato.

(Lertb. Nr. 58.)

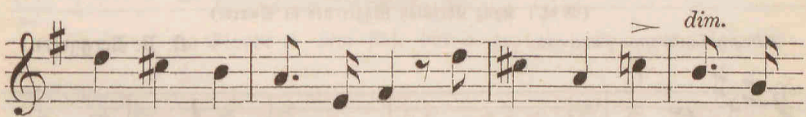
G. Rung.

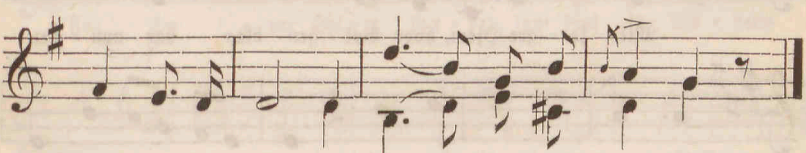
I Dan = mark er jeg født og baa = ren, og der er

al = le mi = ne Klæ = der faa = ren, og der har jeg

fun = det min Fæ = ste = mø, med hen = de faa vil jeg

le = ve og bge! Mens Lin = den mon Iø = ves.

35. Fædrelands-Sang.

Maestoso.

(Textb. Nr. 59.)

H. E. Krøger.

Der er et yn = digt Land, det staaer med bre = de
 Bø = ge nær fal = ten Ø = ster = strand, nær fal = ten
 Ø = ster = strand; det bug = ter sig i Bal = te,
 Dal, det hed = der gam = le Dan = mark, og det er Frei = as
 Sal, og det er Frei = as Sal!

36. Danmark.

(Textb. Nr. 61.)

(Mel.: Kong Christian lægger ned sit Sværd.)

Allegro non troppo e marcato.

A. P. Berggreen.

Mit fa = gre Hjem, hvor Bøl = gen blaa har nyn = net
 Tat = ten for min Bug = ge! Hav = fru = er, som af

dolce

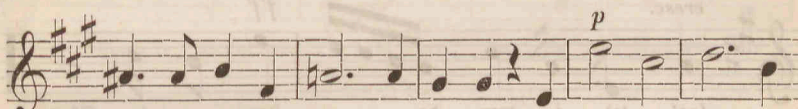
Dy = bet dug = te, vaar = fri = ste Krauds af D = er

f

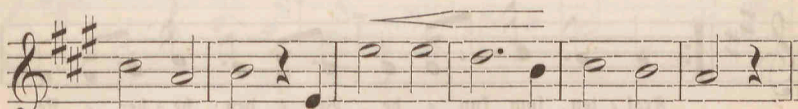

fmaa! hvor er saa lunt at byg = ge Re = de, hvor

p

er saa til = te = blødt at træ = de, som paa den mo = der =

li = ge Jord, som paa den mo = der = li = ge Jord!

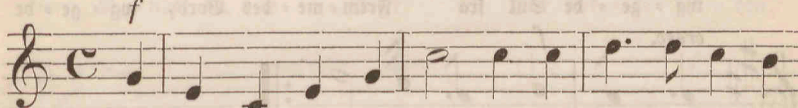
37. Dannebrog.

Tempo di marcia.

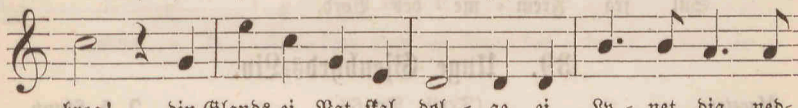
(Textb. Nr. 62.)

R. Bag.

f

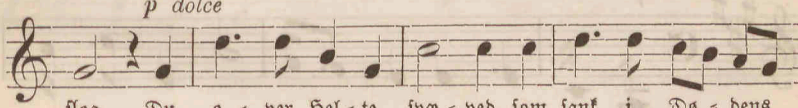

Digt stolt paa So = dans Vøl = ge, blod = rø = de Dan = ne =

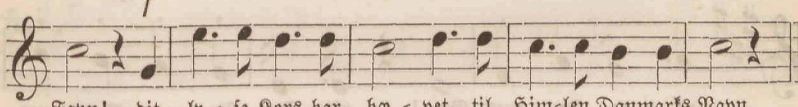
brog! din Glæds ei Nat skal dø = ge, ei Ly = net dig ned =

p dolce

flog. Du o = ver Hel = te svæ = ved, som sank i Dø = dens

f

Favn! dit Ly = se Kors har hæ = vet til Him = len Danmarks Navn.

38. Nordens Enhed.

(Textb. Nr. 67.)

Tempo di marcia.

(Mel.: „Sitter i høgen“.)

B. Crusell.

mf

Læn = ge var Nor = dens her = li = ge Stam = me

cresc. *ff*

spal = tet i tren = de syg = nen = de Stub;

Kraf = ten, som kun = de Ver = den be = her = ste,

f *ten.* >

tyg = ge = de Sul fra Frem = me = des Bord, tyg = ge = de

cresc. *f*

Sul fra Frem = me = des Bord.

39. Unge Gjenbyrds-Liv.

Maestoso.

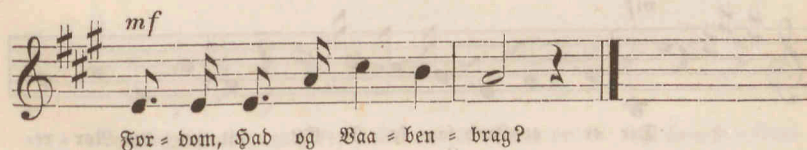
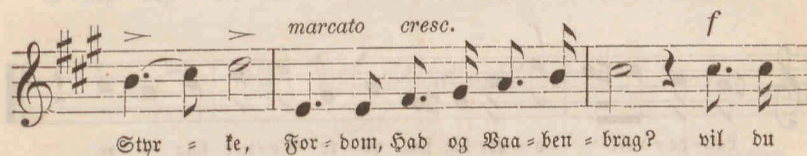
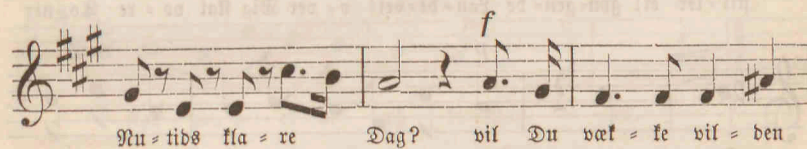
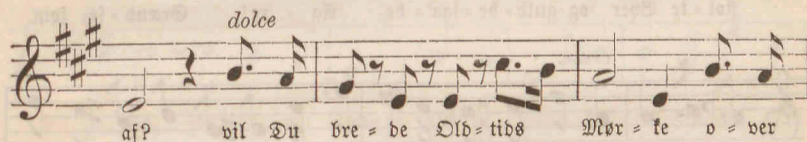
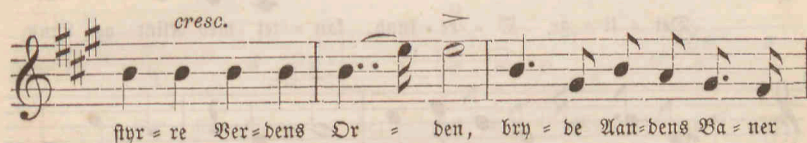
(Textb. Nr. 68.)

J. J. Stung.

f

Un = ge Gjen = byrds = Liv i Nor = den! Røst fra

vo = re Fæ = des Grav! vil Du styr = re Ver = dens

40. Fra Dresunds-Ryften.

Moderato.

(Textb. Nr. 69.)

Chr. J. Hansen.

mf *fz*

Dei = li = ge Ø = re = sund, kan = tet med Flint og Lund,

p

stol = te Byer og guld = be = saa' = de Ag = re! Grænd = se, som

cresc.

ffil = ler ei! gyn = gen = de Lan = be = vei! o = ver Dig skal vo = re To = ner

p *cresc.*

slag = re; Grænd = se, som ffil = ler ei! gyn = gen = de

f

Lan = be = vei! o = ver dig skal vo = re To = ner slag = re.

41. Jyllands Priis.

(Textb. Nr. 70.)

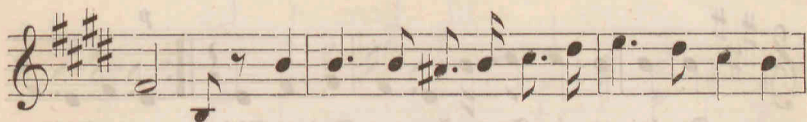
Moderato.

(Mel.: Hvor Velgen lærer høit fra Sø.)

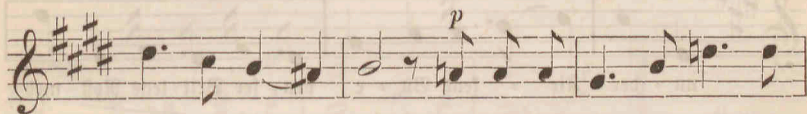
C. E. F. Weyse.

mf

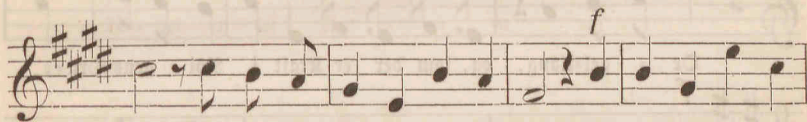
Der er et Land saa hø = ste = ligt alt un = der Hør = re =

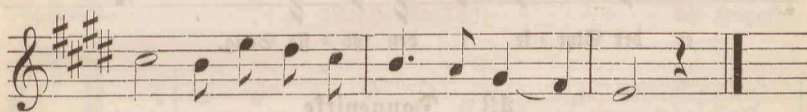
Ri = de, tun eet, jeg veed, er kan = det fligt paa Ver = dens

De = ster = fi = de; det sært i Nord er tun = get

ud, og til en Tun = ge fin af Gud det er vist og be =

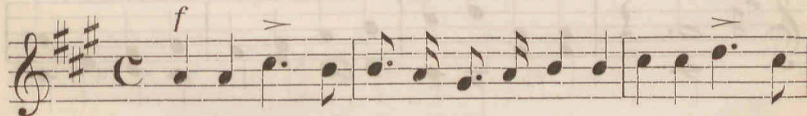
skaa = ret, det er vist og be = skaa = ret.

42. Paa Stamplingsbanke.

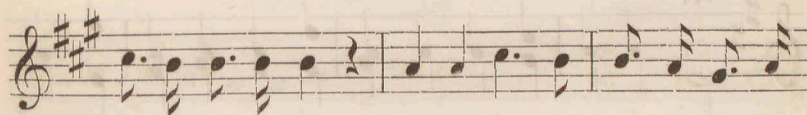
(Textb. Nr. 71.)

Tempo di marcia. (Mel.: Vintren rasat ut bland våra fjellar.)

D. Lindblad.

Lif = ligt løi = te Velflands Nat = ter = ga = le, Galliens Ha = ne

væl = fer Kam = pens Mod, Stræn = gen bæ = ver i Ga = sti = liens

p

Da = le, og i Lo = nen flam = mer Sy = dens Blod: o = ver Dæl som
 un = der Kir = tens Bu = e bru = ser Brit = tens Røst med
 Dr = gel = klang, og, som der er Kraft i Rhi = nens Dru = e,
f
 er der Styr = ke i den tyd = ste Sang.

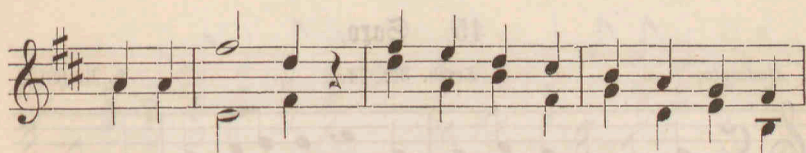
43. Dannevirke.

Andante con moto.

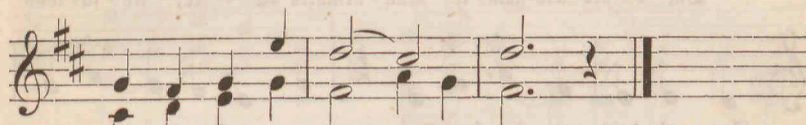
(Textb. Nr. 72.)

P. E. Rasmusen.

Dan = mark, dei = ligt Bang. og Bæn = ge, luft med Bøl = gen
 blaa, hvor de val = fre vox = ne Dren = ge kan i Le = bing
 gaae mod de Tyd = ste, Sla = ver, Ven = der, hvor man dem paa

Tog hen = sen = der, — een Ting mang = ler for den Ha = ve,

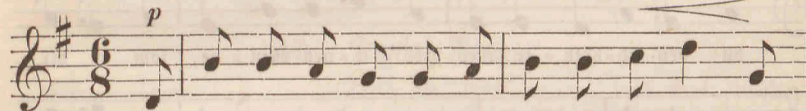
Le = det er af La = = ve.

44. Rund den Store.

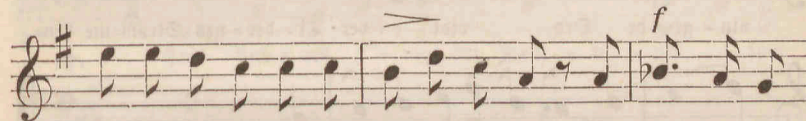
Andantino.

(Textb. Nr. 73.)

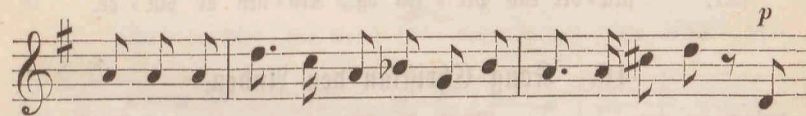
Th. fenger.

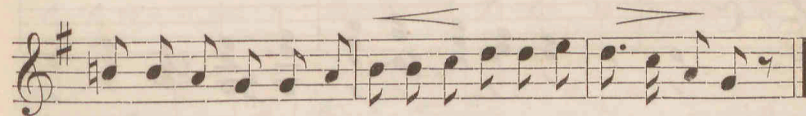
Hvor smi = len = de Ky = ster ved Sun = be = ne smaa som

Bro = der og Sø = ster hin = an = den for = staae, hvor Hav = fru = er

dand = se med Skov = mær = ke = Krand = se paa Bøl = ger = nes Top, hvor

A = ger = høns kluk = ke for Sø = Hævers Bug = ge, der vox = te jeg op.

45. Særo.

Moderato.

(Textb. Nr. 74.)

H. Roisen.

Om o = ver æls = gam = le Dan = nemærks Væ = re, Ab = sa = lons

Sag = ol det var du, som Haa; meer end Stærk = ob = der og

Fro = der = nes Hæ = re du den ud = bred = te paa Bøl = ger = ne blaa:

du den ud = bred = te med Hel = te = nes Min = de, som i dit

vin = ge = de Ord vidt o = ver Ti = der = nes Strøm = me hen =

foer, stræ = ber end Pri = fen og Kro = nen at vin = de.

46. Kong Christian den Anden.

Andante con moto.

(Textb. Nr. 75.)

H. Nughorn.

— Al = le smaa Børn = le i Sko = ven er, o = ver

Hø = ge = ne fø = re de Kla = ge, de ri = ve af dem baa = de
 Hjer og Dumm, og vil dem af Sto = ven ja = ge. Men
 Dr = nen byg = ger i Hjel = det ud, i Hjel = det ud.

47. Daniel Ranzan.

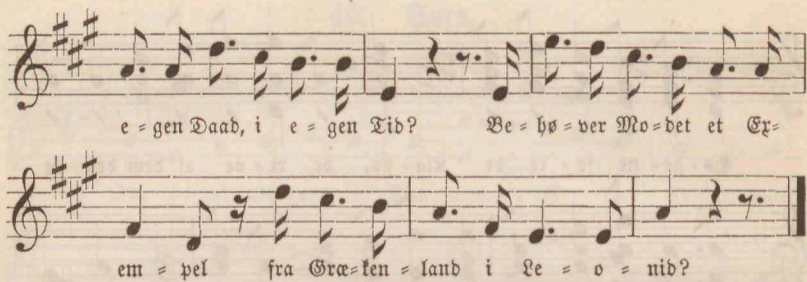
Allegro moderato.

(Textb. Nr. 76.)

C. E. F. Weyse.

Hvi sjuu = ges e = vigt om Spar = ta = ner, som
 gjør = de Hien = den Pas = set trangt? De = hø = ve
 vo = re kjæf = te Da = ner i Li = den da at gaae saa
 langt? Har Hel = te = kraft ei sat sit Stem = pel paa

e = gen Daab, i e = gen Tid? Be = hø = ver Mo = det et Er =
em = pel fra Græ = ten = laub i Le = o = nid?

48. Christian den Fjerde.

Moderato.

(Textb. Nr. 77.)

H. Rung.

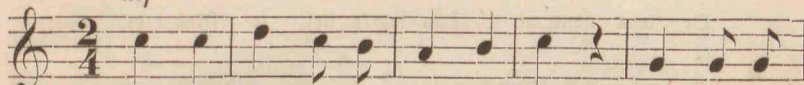
Stem = mer i; thi nu vil = le vi sjuu = gel Mens
f
fjer = de Chri = stian var Kon = ge, da fri = ge = de
Sve = er og Da = ner alt ef = ter de for = ri = ge
Ba = ner. Og der gaaer Dands paa vil = de = ne Hav, saa
man = gen En band = fer sig der i sin Grav.

49. Beleiringen.

Allegro non troppo.

(Textb. Nr. 78.)

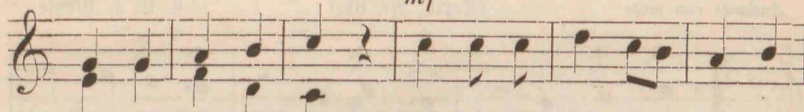
Dansk Folketone.

mf

Kon = ning hav = de sig Kjs = ben = havn, Fre = de = rif

var den Kon = ges Navn, Kjs = ben = havn, Fre = de = rif

mf

var den Kon = ges Navn. Karl for sin Hat var Over = rigs

Drot, meen = te det ei med Fred = rif godt. Det er faa

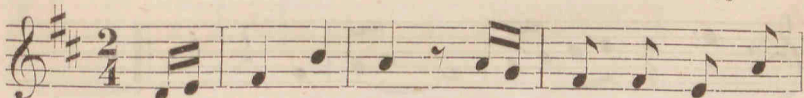
fa = vert ved Sun = det at fær = des.

50. Prinds Christian.

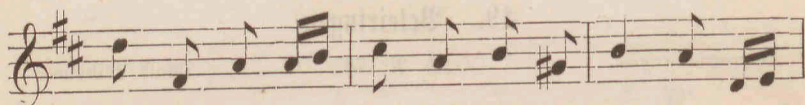
Moderato.

(Textb. Nr. 80.)

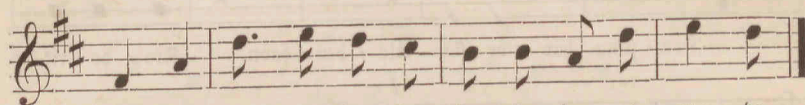
Cora Nygaard.

Ved Chri = stian = fand der laae den fid = ste

Dr = logs = mand af Dan = marks stol = te Fla = de, og

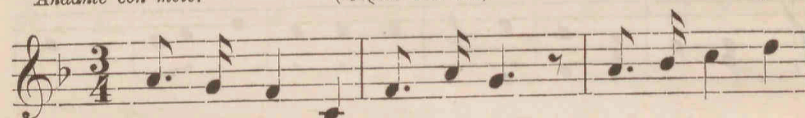
Jes = sen hed = te han, som hav = de der at raa = de.

51. Villemoes.

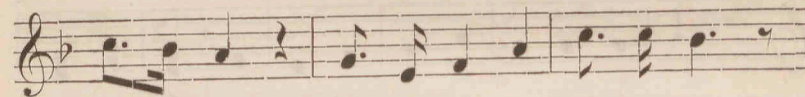
Andante con moto.

(Tertb. Nr. 81.)

C. E. f. Weyse.

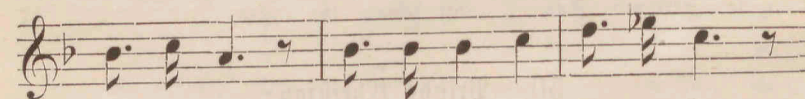
Kom = mer hid, I Pi = ger smaa! Stræn = gen vil jeg

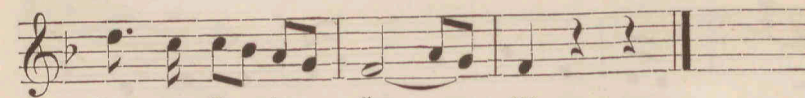
rø = re, Taa = rer skal i Di = et staae,

naar min Sang I hø = re; om saa bold en

Un = ger = svend, al = le fag = re Pi = gers, Ven,

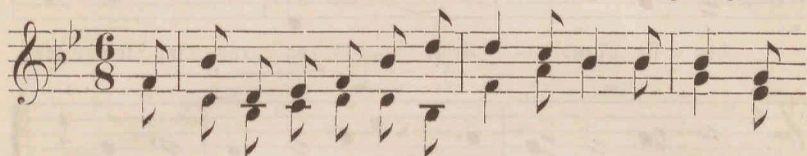
før = ge = lig jeg fjun = ger.

52. „1807“.

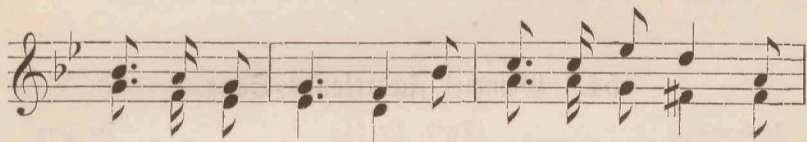
Andante.

(Textb. Nr. 82.)

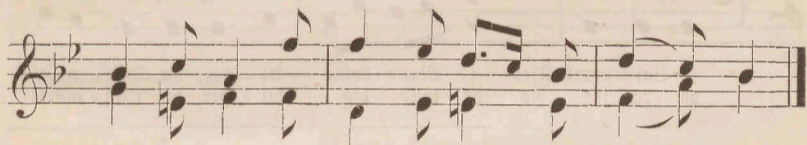
H. Nuthorn.

Ved Told=bo=den fleg en Ma=tros i Land, hans Haar de

va=re saa hvi=de, han hav=de ei feet fin

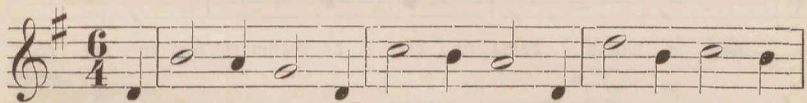

Fæ=dre=strand i man=ge Her=reus Ti==de.

53. Gammelt Mindevers.

Andantino.

(Textb. Nr. 83.)

Sa me=get, me=get har vi lidt, end blø=der mangt et
men end=nu flaaer vort Hjer=te frit, og end=nu Dan=marf

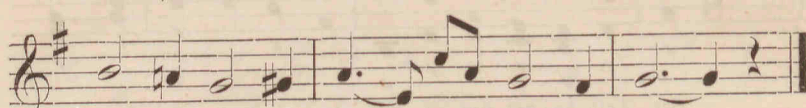

Saar; —
flaaer,

og end=nu for ret=fær=dig Sag gaaer

dan = ste Mænd i Krig, og end tør kom = me

Hæv = nens Dag for os = ret, Vold og Svig.

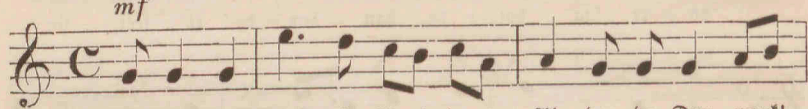
54. Gammel Fædrelands-Sang.

Moderato.

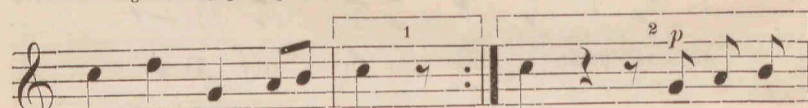
(Textb. Nr. 84.)

Du Pug.

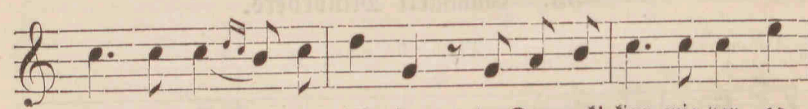
mf

I Barn=doms Fjed, i Mand=doms Al = der, du, Dan = mark!
og da jeg Fø = de = land dig tal = der, du, Dan = mark!

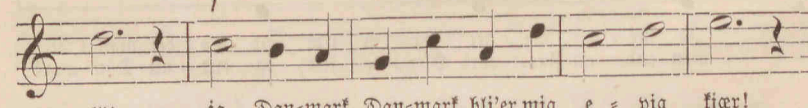

hjør mig var og er, fjær. I Barn=doms
bli'er mig e = vig

Fjed, i Mand = doms Al = der, du, Danmark! hjær mig var og

f

er; ja, Dan=mark, Dan=mark, bli'er mig e = vig fjær!

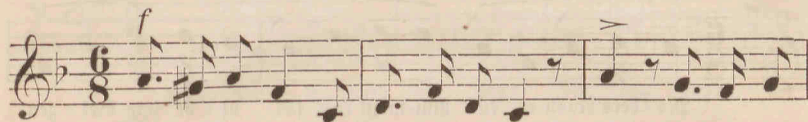
ja, Dan=mark, Dan=mark, bli'er mig e = vig fjær!

55. Opsang i Spillet.

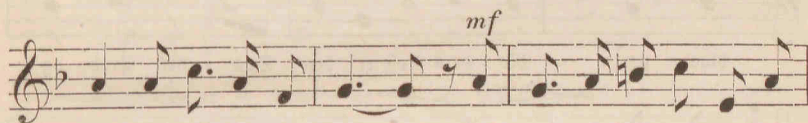
Moderato.

(Tert. Nr. 85).

C. Malmquist.

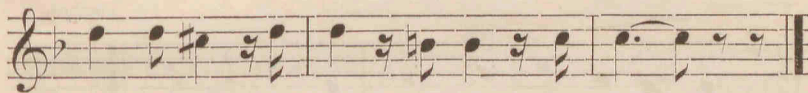
Sku = den er klar og Ku = lin = gen frist — Høi! Ly = stig med

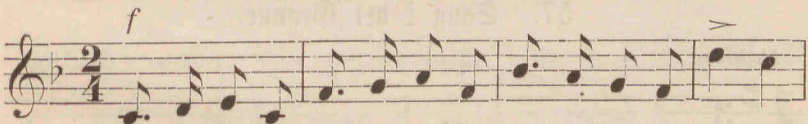
Sang, sæt Spil = let i Gang! saa let = te vi An = ker med

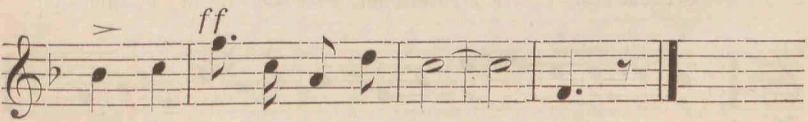
Spil og Klang, med Spil og Klang. — Løst Vin = gen vor Dru og

svøm som Fisk! svøm ud, svøm ud, svøm ud!

Allegro.

Fslag paa Stan = gen! Liv i San = gen! væk med Dvan = gen! Fri = hed,

Fri = hed, Fri = hed boer paa Ha = = vet.

56. Modersmaalet.

Moderato.

(Textb. Nr. 86.)

H. Kung.

dolce

Mo = ders Navn er en him = melsk Lyd, saa vi = de som Bøl = gen
 blaa = ner, Mo = ders Røst er den Spæ = des Fryd, og
 glæ = der, naar Is = sen graa = ner, sødt i Lyft og
 sødt i Nød, sødt i Liv og sødt i Død,
 sødt i Ef = ter = mæ = = let.

57. Sang i det Grønne.

Moderato.

(Textb. Nr. 90.)

Skolelærer Andersen.

Vel = kom = men i den grøn = ne Lund, hvor Fug = le = ne de fjun = ge!
 Det hø = res skal, den ban = ste Mund til Sang har og en Tun = ge.

58. Guld = Harpen.

Andante.

(Tertb. Nr. 92.)

Svensk Folketone.

p

Herr Vil = le = mand og hans Mø saa puur, —

mf *p*

Stræn-gen er af Guld! — de le = geb Guld = tabl i hen = des

f

Puur. — Saa lif = sig le = geb han for sin Dømt = fru.

59. Gjenfærdet.

Andante.

(Tertb. Nr. 93.)

Sjællandsk Folketone.

1. Herr Bjørn han red sig op un = der D, Herr Bjørn han
 2. Han fæ = sted sig sau = ren Søl = ver = lad, han fæ = sted sig
 3. I Vin = tre = ne ot = te de sam = men var, i Vin = tre = ne

red sig op un = der D, og fæ = ster han sig saa
 sau = ren Søl = ver = lad, hun var sorg = mo = dig og
 ot = te de sam = men var, hun Bør = ne = ne ot = te til

væn en Mø. } Fru Søl = ver = lad hædrer skøn Ma = ri = a.
 fjel = den glad!
 Ber = den bar.

60. Dronning Dagmars Død.

Andante.

(Textb. Nr. 94.)

Dansk Folketone.

dolce *cresc.*

Dronning Dag = mar lig = ger i Ri = be syg, til

decresc.

Ring = sted er hun i = ven = te, be bed = ste

cresc. *decresc.*

Fru = er, i Dan = mark er, dem la = der hun til sig

p

hen = te. Ub = i Ring = sted hvi = ler Dronning Dag = mar.

61. Brodermordet.

Andantino.

(Textb. Nr. 95.)

Dansk Folketone.

p

„Dg hvor har du væ = ret saa læn = ge? Svend i No = sens =

mf *dim.*

gaard!“ — „Dg jeg har væ = ret i En = ge, hjæ = re Mo = der

p

vor!“ 3 ven = te mig seent el = ler al = drig.

62. Svend Bonved.

Andantino.

(Textb. Nr. 96.)

Gl. dansk folketone.

p

Svend Bon = ved sig = der i Du = re, han slaaer Guld = har = pen

mf

pru = de, han slaaer Guld = har = pen un = der Stind, hans Mo = der

p

kom der gan = gen = des ind. See dig ud, Svend Bon = ved!

63. Herr Lovmands Bise.

Andantino.

(Textb. Nr. 97.)

Færøisk folketone.

p

Herr Lov = mand han red sig un = der D; — band = ser I

p

vel, mit un = ge, stju = ne Liv? — der fæ = sted han sig saa

mf

væn en Mø. Saa maat = te hun vor = de min.

64. Elvestud.

Andantino.

(Textb. Nr. 98.)

Gl. dansk Folketone.

mf

Herr D = luf han ri = der faa vi = de om

Land, og til sit Bryl = lup faa by = der han. Men

Dand = sen den gaaer faa let gjent = nem Lun = den.

65. Agnete og Havmanden.

Andantino.

(Textb. Nr. 99.)

Gl. dansk Folketone.

Ag = ne = te stan = der paa Høi = e = lofts Bro, strax

kom der en Hav = mand fra Bun = den op. Haa, haa,

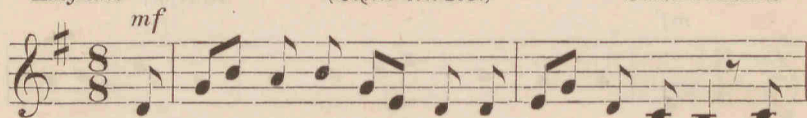
haa! strax kom der en Hav = mand fra Bun = den op.

68. Ridderens Frieri.

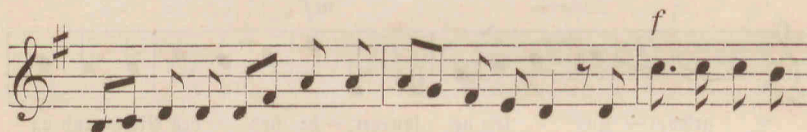
Allegretto.

(Textb. Nr. 103.)

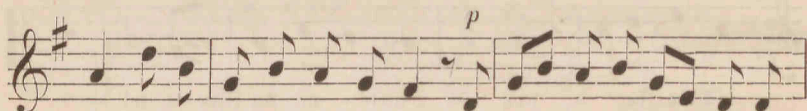
Dansk Folketone.

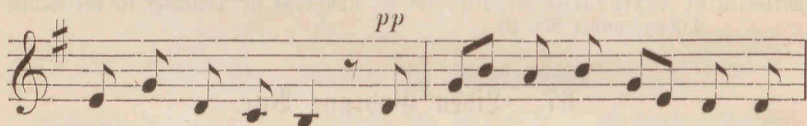
En dei = lig ung Rid = der i Lun = den mon gaee, en

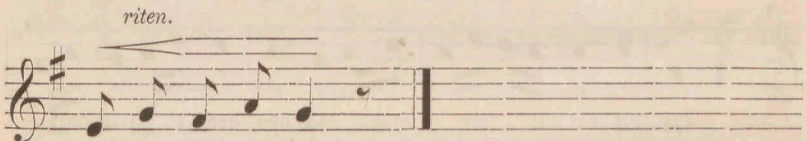
A = belsmands Dat = ter saa tænt = te han paa. Han hem = de vil = de

æg = te og ta = ge til sin Brud, for hun var saa ung, og saa

yn = dig saae hun ud, for hun var saa ung, og saa

yn = dig saae hun ud.

69. Roselille.

Andantino.

(Textb. Nr. 104.)

Dansk Folketone.

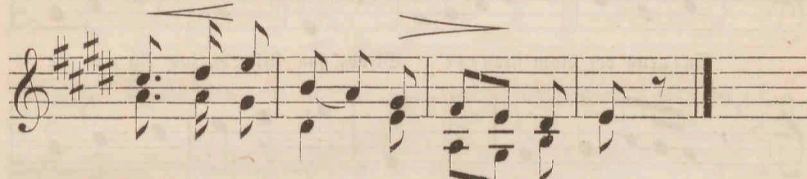
Ro = se = lil = le og hem = des Mo = der de sad o = ver Bord,

de tal = te saa mangt et Skjem = tens Ord. Ha, ha,

ha! saa, saa, saa, saa! ha, ha, ha! saa, saa, saa, saa! de

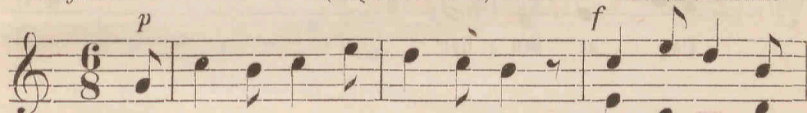
tal = te saa mangt et Skjem = tens Ord.

70. Maimaaneds-Sang.

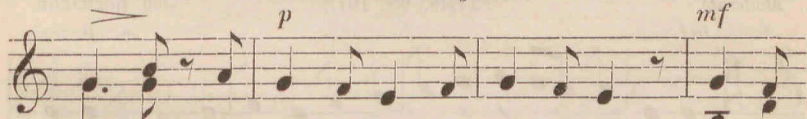
Allegretto.

(Textb. Nr. 105.)

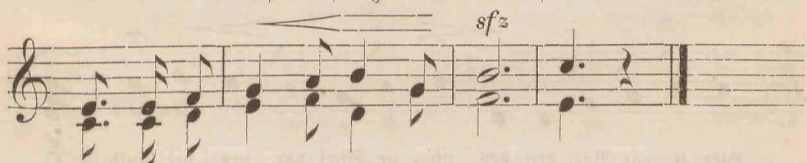
Dansk Folketone.

Al = ver = dens Sta = ber mild og blid, her det, som vi

de = del Vi pri = se gla = de Aar = sens Tid. Vær os

Al = le en naa = dig Gud med Glæ = de!

71. Skjøn Sireb.

(Tertb. Nr. 106.)

J. A. P. Schults.

Nys fylb = te skjøn Si = reb det at = ten = de Ar, var
 ro = lig i Vin = ter og mun = ter i Vaar. Som Bæk = fen i
 En = gens det blom = stren = de Skjød, saa stil = le, saa kla = re de
 Da = ge hen = flød, saa stil = le, saa kla = re de
 Da = ge hen = flød.

72. Liden Gunver.

Moderato.

(Tertb. Nr. 107.)

Joh. Hartmann.

Liden Gun = ver van = drer som helst i Kvæld saa tan = ke = fuld; hendes
 Hier = te var Dø, hen = des un = ge Sjæl var prø = vet Gulb.

vogt dig, mit Ba n, for de fal = ffe Mand = folk!

73. Havfruen.

(Textb. Nr. 108.)

Larghetto.

(Mel.: „Bag Kampesøien i Veirestov.“)

P. C. Krosfing.

Si = den Hav = fru sid = der paa hvi = den Steen og tør = rer i

So = len sit Haar, en sølv = stjæl = let Ha = le er Sønfruens Been, med

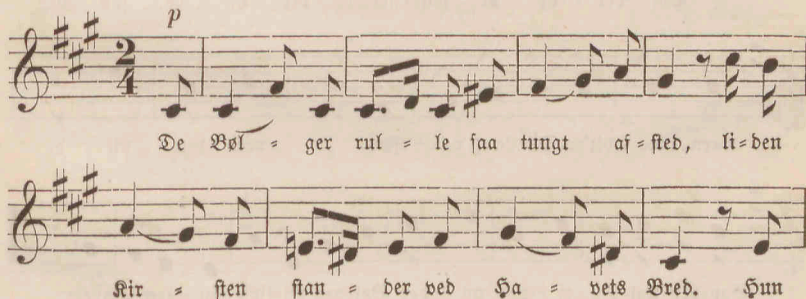
den hun i Bo = ver = ne flaaer.

74. Liden Kirsten.

Andantino.

(Textb. Nr. 109.)

C. E. f. Weyse.

De Bøl = ger rul = le saa tungt af = sted, li = den

Kir = sten stan = der ved Ha = vets Bred. Hun

fir = rer saa dybt i Bøl = gen blaa, for at

see, hvad al = drig hun for = hen saae,

mf alt i de tjo = li = ge Bøl = ger,

p alt i de tjo = li = ge Bøl = ger.

75. Agnetes Buggesang.

Andantino.

(Textb. Nr. 110.)

P. Heise.

mf Sol der = op = pe gaa = ger un = der Li = de, sov mit

Barn, saa bli'er Du stærk og stor; paa den vil = de

Hav = heft skal Du ri = de, un = der Bøl = gen dei = ligt En = gen groer.

76. Nage og Else.

Andante.

(Textb. Nr. 111.)

A. Dehlschläger.

mf

Det var Rib = der Herr Na = ge, han red sig un = der

f *mf*

D; fæ = sted han Som = fru El = se, hun

var saa væn en Mø; fæ = sted han Som = fru

El = se alt med hiin rø = den Gulb;

f *p*

Maa-neds-dag der = ef = ter laae han i for = ten Muld.

77. Den døende Kæmpe.

Andante.

(Textb. Nr. 112.)

F. L. W. Kunzen.

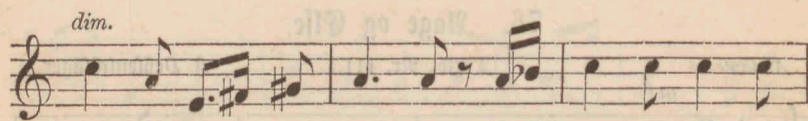
mf

Min Hjælm er mig for blank og tung, mit Skjold kun slet be =

cresc. *f*

stær = mer; jeg fø = ler det, skøndt jeg er ung, at

dim.

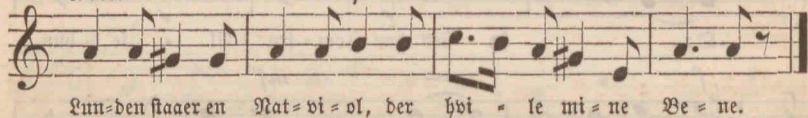

snart sig Dø = den nær = mer. Læg hen det fryg = te =

li = ge Staal paa Hel = tens Bau = ta = ste = ne! i

cresc. *f*

Lun = den staar en Nat = vi = ol, der hvi = le mi = ne Ve = ne.

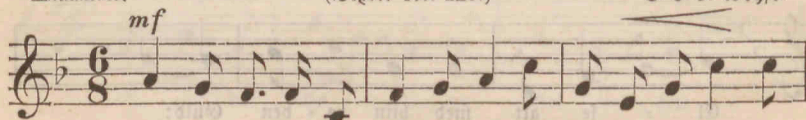
78. Foraars = Sang.

Andantino.

(Textb. Nr. 113.)

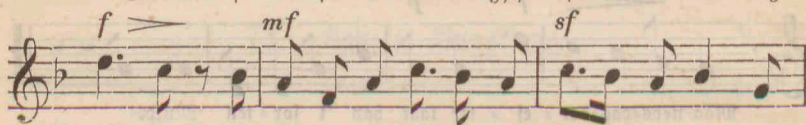
C. E. f. Wegse.

mf

Stor = len sid = der paa Bon = dens Tag; han seer o = ver Mark og

f *mf* *sf*

En = ge. Det bli = ver saa dei = lig en For = aars = dag; nu

kom = mer den fav = re Tid, jeg ven = ted saa læn = ge.

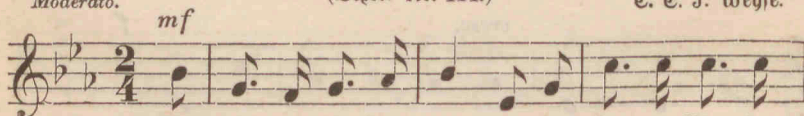
79. Morgen = Sang.

Moderato.

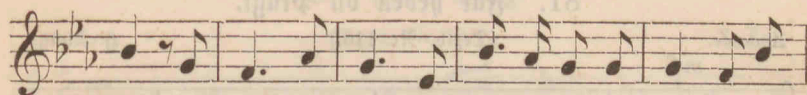
(Textb. Nr. 114.)

C. E. f. Wegse.

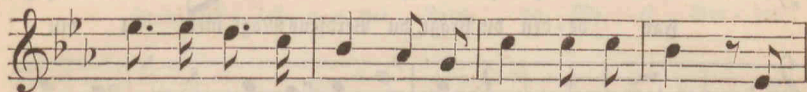
mf

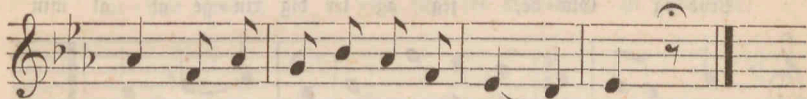
Nu tit = te til hin = an = den de fav = re Blom = ster

smaa, de mun = tre Fug = le fal = de paa hver = an = dre; nu

al = le For = dens Børn de = res Di = ne op = slaee, nu

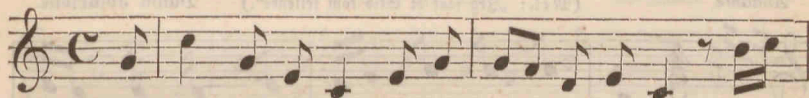
Sneg = len med Snus paa Ryg vil van = dre.

80. Rivets Seilads.

Andante.

(Tertb. Nr. 115.)

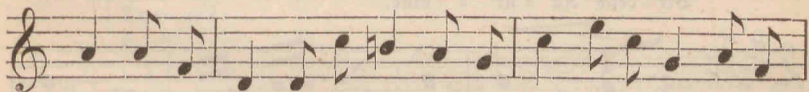
Dansk folketone.

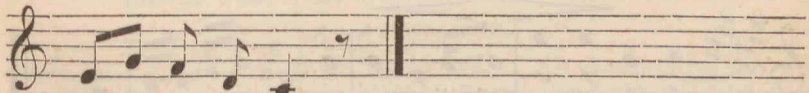
God vin = des paa Ver = dens det vild = som = me Hav? Al,

tu = sin = de Fa = rer i skum = men = de Trav! man veed kun to

Hav = ne, be = kjend = te af Hav = ne, den e = ne vor Bug = ge, den

an = den vor Grav.

81. Far heden du Pragt.

Andante.

(Textb. Nr. 116.)

H. Rung.

mf

Far he = den du Pragt, du Verdens Magt, med al din
 Bryd og Glæ = de, jeg ag = ter dig rin = ge af al min
 Agt, For = smæ = del = se er dig til = re = de.

82. Nu ledet er min Lisse.

(Textb. Nr. 117.)

Andante.

(Mel.: „Jeg saae et Skib som seilende“.)

Dansk Folketone.

Nu le = det er min Lisse = le i
 der hvi = le dig du vil = de for
cresc.
 Her = rens Lyft = gaard ind, Nu kan for Gud du
 Ver = dens Ra = ste = vind.
 hvæ = de i Klar = hed som en Sol, hvor
 Lyft og Li = vets Glæ = de er din for Lam = mets Stol.

83. Aften-Sang.

Andante.

(Textb. Nr. 118).

R. Bag.

Fred hvi = ler o = ver Land og By, ei Ver = den
lar = mer meer; fro smi = ler Maa = nen til sin Sky,
til Stjer = ne Stjer = ne seer.

84. De 12 hellige Ting.

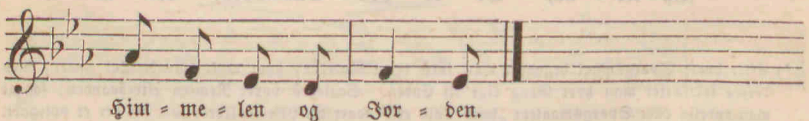
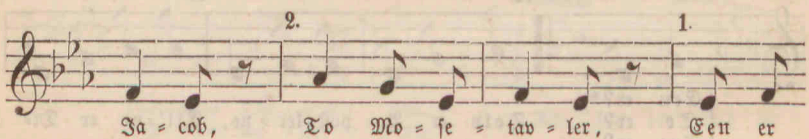
Moderato.

(Textb. Nr. 119.)

Folketone fra Thy.

Stat op! San = te Si = me = on, og flig mig, hvad
12. 11.
{ Gen er?*) Tolv er A = post = ler = ne, Ell' = ve er Di =
To er? Dre er? o. s. v. 10. 9.
scip = ler = ne, Ti er de Bud = ord, Ni ud = i

*) Efter hvert Spørgsmaal begynder man først der i Roberne, hvor vedkommende Tal staaer, men derfra fortsætter man hver Gang lige til Enden. Saaledes vorer Remsen efterhaanden, saa at man endelig efter Spørgsmaalet: „hvad Tolv er?“ faaer det Hele saaledes, som det her er optegnet.

85. En gammel Aften = Sang.

Andante.

(Textb. Nr. 120.)

Dansk Folketone.

mf

Den ly = se Dag for = gan = gen er, og Nat = ten hun
 hæn = ger os paa, o Je = sus Christ! vor
 Ser = re kjær, du al = tid hos os bli = ve maa:
f
 Glæ = de os Gud i Him = me = rig!

86. Pilgrims = Sang.

(Textb. Nr. 121.)

Andantino.

Korsfarertone fra det 12te Aarh.

Dei = lig er For = den, præ = tig er Guds Him = mel,
 fjøn er Sjæ = lens Pil = grims = gang; gjen = nem de fav = re
 Vi = ger paa For = den gaæ vi til Pa = ra = diis med Sang!

Melobien til Textbogens Nr. 129, see P. D. Bojsens 46 Melodier til Tillæget, under Nr. 6.

87. Dvli aa Else.

Allegretto.

(Textb. Nr. 130.)

H. Epr. Simonsen.

mf

Dv = li han wa sæ saa lø = ste en Swenh,

f

stul han et V = ren, saa stat han i = renh his =

dolce

op aa hæh = nier; git han mæ Hjel = li, aa

mf

git han mæ flow, aal=ler haad han flow, und=tawwen nær han sow saa

p

søh = be = le, saa bløh = be = le.

88. Mads Doss aa Mett Kolbro.

Andante con moto.

(Textb. Nr. 131.)

H. Epr. Simonsen.

mf

Mads Doss han war en kon Kol = tringsknæjt, han

git med Foe = ren i Hi = en, i = mell saa flow han

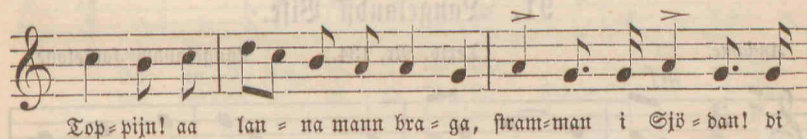

89. Sjöfarijn.

Moderato.

(Textb. Nr. 132.)

N. Mosfin.

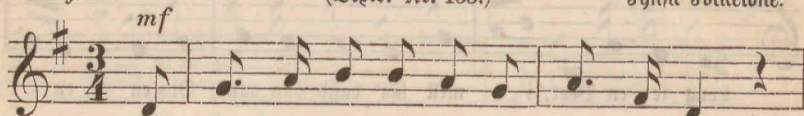

90. Fynst Bise.

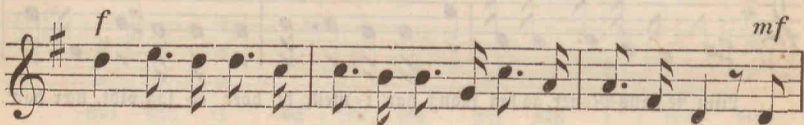
Allegretto.

(Textb. Nr. 133.)

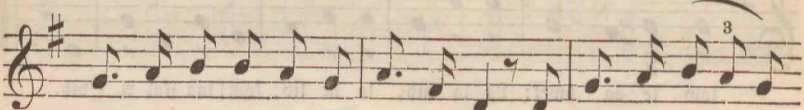
Fynst folketone.

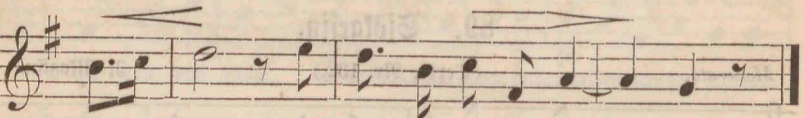
Sæg mød = te hen = de i den grøn = ne Lund, —

alt for en hal = fa = ba = bra, ba = bra, ba = bra, ba = bra = da! — jeg

mød = te hen = de i den grøn = ne Lund. Al, hvor det va = red' mig

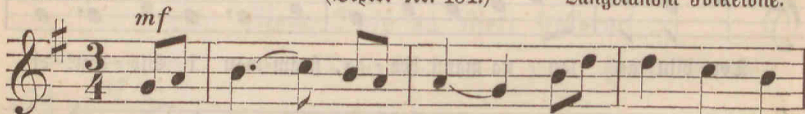
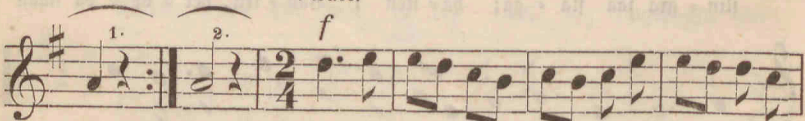
Iæn = ge, før jeg i = gjen saae hen = de!

91. Langelandsk Bise.

Andante.

(Textb. Nr. 134.)

Langelandsk folketone.

Hun mig har glemt, min Sorg hun ei
ung El = skovs Død gjør Hjer = tet saa*Vivace.*

see! be. Sæg vil gaae min ly = sti = ge Gang, So = len

92. Sjællandst Bise.

Andantino.

(Textb. Nr. 135.)

Thyds Folketone.

mf

93. Thydt Bise.

Andantino.

(Textb. Nr. 136.)

Dansk Folketone.

mf

94. Den største Sorg.

Andantino.

(Textb. Nr. 137.)

Folketone fra Aggers-Ø.

p *cresc.*

Jeg fik en Sorg saa stor, ud i min Ungdoms

decresc.

Da ge, den aldrig En de faaer, saa læn ge

cresc.

som jeg le ver; den største Sorg for vist, som

Noget tænker paa, det er at elske den, som

man kan aldrig faae....

Detailed description: This is a musical score for a song. It consists of five staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Andantino'. The first staff has a piano (p) dynamic and a crescendo (cresc.) marking. The lyrics 'Jeg fik en Sorg saa stor, ud i min Ungdoms' are written below the first staff. The second staff has a decrescendo (decresc.) marking. The lyrics 'Da ge, den aldrig En de faaer, saa læn ge' are written below the second staff. The third staff has a crescendo (cresc.) marking. The lyrics 'som jeg le ver; den største Sorg for vist, som' are written below the third staff. The fourth staff has the lyrics 'Noget tænker paa, det er at elske den, som'. The fifth staff has the lyrics 'man kan aldrig faae....' and ends with a double bar line. The music is written in a simple, folk-like style with eighth and sixteenth notes.

Melodien til Textbogens Nr. 138, see S. Nukhorns 67 Melodier til det svenske Tillæg, under Nr. 25.

95. Hans og Grethe.

Moderato.

(Textb. Nr. 139.)

J. A. P. Schults.

Jeg fremmed her til Ste det kom, var fa der

løs og langt fra Fræn-der; mit Hjer te var min Ei en

Detailed description: This is a musical score for a song. It consists of two staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a common time (C) signature. The tempo is marked 'Moderato'. The lyrics 'Jeg fremmed her til Ste det kom, var fa der' are written below the first staff. The second staff has the lyrics 'løs og langt fra Fræn-der; mit Hjer te var min Ei en'. The music is written in a simple, folk-like style with eighth and sixteenth notes.

dom, og tven = de ar = heids = van = te Hæn = =
 der. Her gam = le Mor = ten fæ = fled mig, og
 han har gjort mig lyt = te = lig.

96. Viden Harpepiges Klage.

Adagio.

(Textb. Nr. 140.)

p
 Fæ = der = løs og mo = der = løs, af Brø = dre = ne for = ladt,
 al = le smaa Sø = stre i Gra = ven ned = sat, al = le til =
 sam = men i Sun = gers = kval bød; tun = ge = re Taa = re paa
 For = den ei flød, tun = ge = re Taa = re paa For = den ei flød.

97. Høstfang.

Allegretto.

(Textb. Nr. 141.)

C. E. F. Weyse.

Vip = per sprin = ge o = ver Klin = ge un = der Le = ens

Fyld; brn = ne Pi = ger band = se, spø = ge, flet = te

Krand = se, o = ver = alt er Fryd.

98. Fister = Sang.

Moderato.

(Textb. Nr. 143.)

C. E. F. Weyse.

Har jeg min Baad, mit Seil og mit Ræt, vil jeg med

Sar = len ei byt = te; Fi = sten i Van = det bli'er

al = brig træet, Fi = ste = ren lig = ner Fi = ste = nes Væt,

f li = bet han ag = ter en Byt = te. *p* Fi = ge jo

fly = de de Draa = ber i Fjorb, li = ge de Bla = de paa
mf
 Træ = er = ne groer; Hjem = met mig føl = ger om = bord,
f
 Hjem = met mig føl = ger om = bord.

99. Søren Ranne.

Allegro.

(Textb. Nr. 144.)

L. N. Koisen.

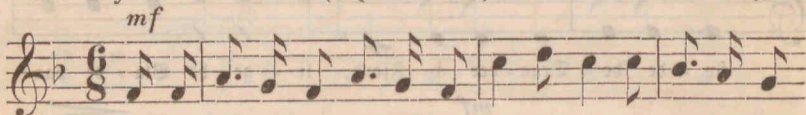
f
 Det blå = ste en Storm ud = i Kat = te = gat, de
 Bøl = ger de gin = ge saa høi = e; saa man = gen stolt
decresc. *cresc.*
 Sø = mand den sam = me Nat for fid = ste Gang lut = ted sit
 Di = e, for fid = ste Gang lut = ted sit Di = e.

100. Tommeliden.

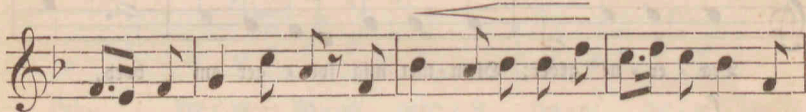
Poco allegretto.

(Textb. Nr. 145.)

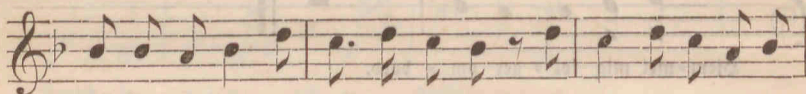
C. E. F. Weyse.

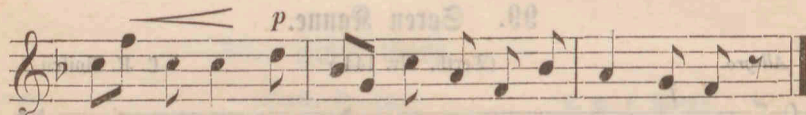
Tom-me = li = den han var sig en Mand saa spæd, i Fin-ger=bøls

Har = nist var han klæd; hans Hjelm var hvælvet og hvid og reen, det

var en ud = hu = let Kir = se = bær=steen; en Knap = pe=naal var hans

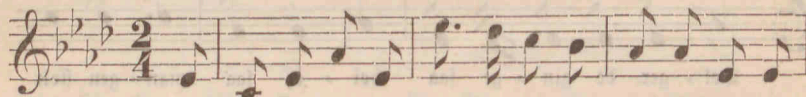
Land = se = stang, selv var han il = lun en Tom-me lang.

101. Goliath.

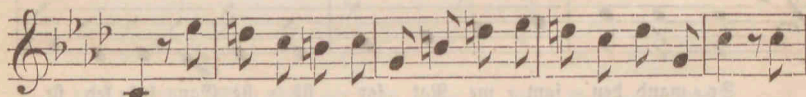
Allegretto.

(Textb. Nr. 146.)

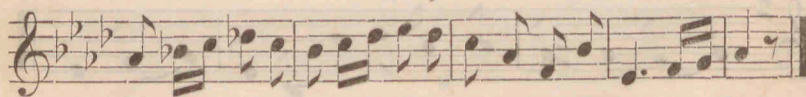
J. A. P. Schults.

Der var en Kæm=pe Go = li = ath, det var en Ma = ta =

bor; han var Plu=ma=se paa sin Hat og rundt om den en Snor; han

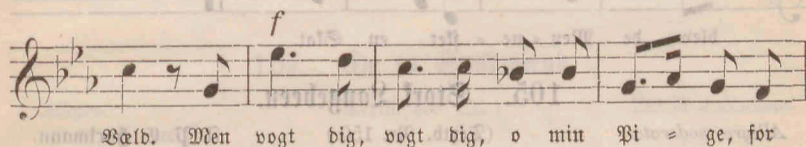
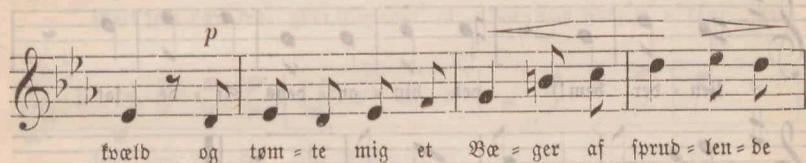
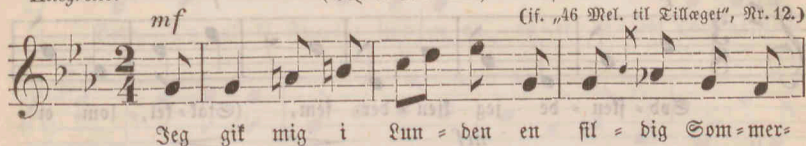

hav = de Garder=støv=ler paa, og dem lod han med Jern be = flaae.

102. Elverfongen.

Allegretto.

(Textb. Nr. 147.)

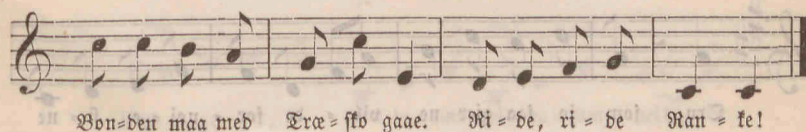
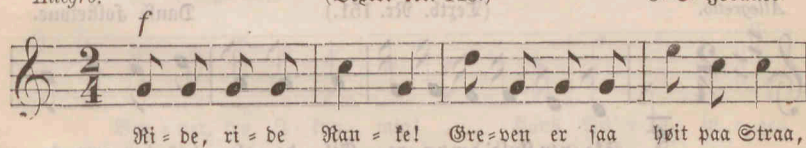
Efter en dansk Folketone.
(if. „46 Mel. til Tillæget“, Nr. 12.)

103. Ride Ranke.

Allegro.

(Textb. Nr. 148.)

J. C. Gebauer.

104. Fingrene.

Allegretto.

(Textb. Nr. 149.)

J. C. Gebauer.

p *f*

Sød = sten = de jeg kjen = der fem, (Staf = fel, som ei
mf
kjen = der dem!) ved hin = an = dens Si = de sat
blev de Men = ne = flet en Stat.

105. Stork Langebeen.

Allegro moderato.

(Textb. Nr. 150.)

J. P. E. Hartmann.

Stork! Stork! Lange-been! hvor var du saa læn-ge? saae du Kong Pha-ra-os
høi = e Steen? gif du paa Nilstrømmens En = = ge?

106. Gildet i Skoven.

Allegretto.

(Textb. Nr. 151.)

Dansk Folketone.

3 Sko-ven stulb' der væ-re Gil = de alt hos den gam-le
Ørn, som jo saa gjer = ne vil = de for = nøi = e si = ne

Børn. Og al = le Fug = le sjun = ge og rø = re de = res Tun = ge, saa =
 snart som Lær = fen gi'er Sig = nal af Næ = bets Fut = te = ral, saa =
 snart som Lær = fen gi'er Sig = nal af Næ = bets Fut = te = ral.

107. De to Sandmænd.

Allegro.

(Textb. Nr. 152.)

Dansk Folketone.

mf
 Hans Nil = en har trut = let sin Sol = le paa Land, bi = de = lum,
 han ft = ger, at Tropmand skal gjør' en i = stand, bi = de = lum,
f
 bi = de = lum dei!
 bi = de = lum dei! Men Tropmand han er in = gen Nar,
p
 Ven = ner, tro I kun mig! Hans Nil = en in = gen
p
 Ven = ge har, bi = de = lum, bi = de = lum, dei!

108. Bræmsen og Fluen.

Allegretto.

(Textb. Nr. 153.)

Dansk Folketone.

mf *f*

Tog Bræm-sen Støv-ler og Spo-rer paa, — Tra-nen træer paa

mf

Trom-men, — saa red han sig til Flu=ens Gaard, — i

Torn og i Blom=men.

109. Wedderkoppen og Fluen.

Andante con moto.

(Textb. Nr. 154.)

fr. Kuhlau.

mf

Slum-len Wed=der=kop sid=der paa Tu=e, har hver-len

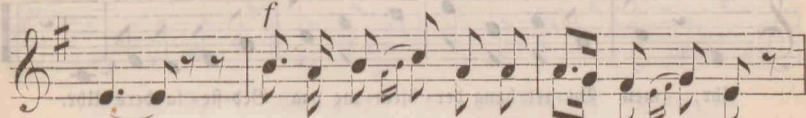
Læ el=ler Ly; i Hal=ten sig tum=ler stolt Flu=e,

pu=ster sig op saa fry. Wed=der=kop gum=ler og

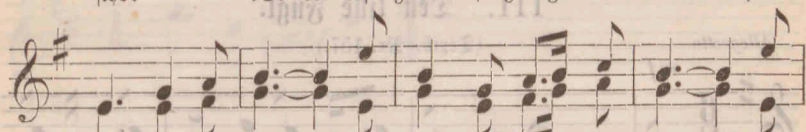

Fly = e brum-ler; flyv Fly = e! flyv! ja flyv Fly = e!

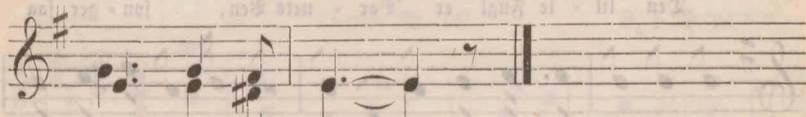
Chor.

flyv! Ved = ber = kop gum-ler, og Fly = e brum-ler;

flyv Fly = e! flyv! ja flyv o Fly = e! flyv! ja

flyv Fly = e! flyv!

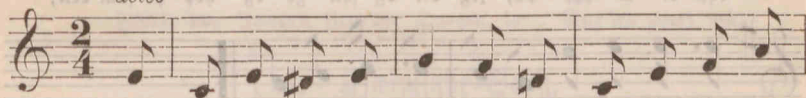
110. Sangerne.

Andante grazioso.

(Textb. Nr. 156.)

E. Horneman.

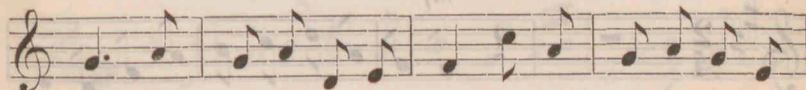
dolce

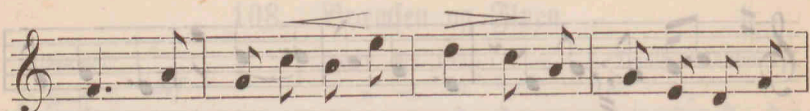
Den = gang jeg var en lil = le, en lil = le bit = te

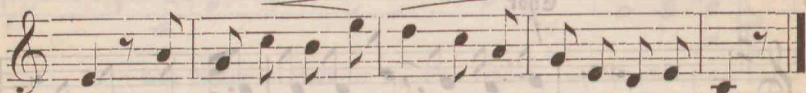
En, jeg gjer = ne fan = ge vil = de hver Fugl, der sad paa

Green; og dem, der hav = de Stem = me, jeg gjem = te i et

Buur; men Bu = ret hang der = hjem = me paa Ved = ste = fa = ders

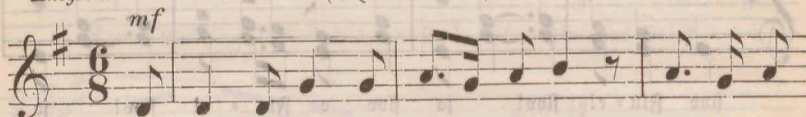

Uhr, men Bu = ret hang der = hjem = me paa Ved = ste = fa = ders Uhr.

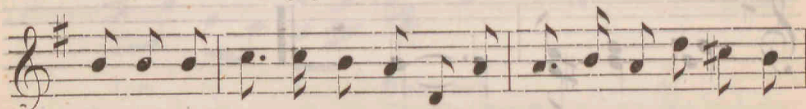
111. Den lille Fugl.

Allegretto.

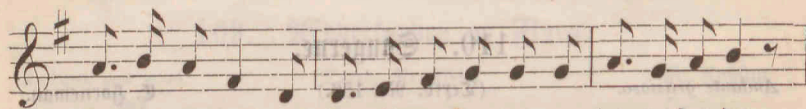
(Textb. Nr. 157.)

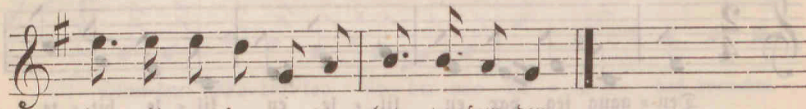
Den lil = le Fugl er Var = nets Ven, syn = ger saa

lif = ligt i Træ = er = nes Top = pe; fra Gre = ne til Gre = ne dens

Lyst er at hop = pe, jeg vil og syn = ge og hop = pe som den,

jeg vil og syn = ge og hop = pe som den.

112. Naar kommer Vaaren vel?

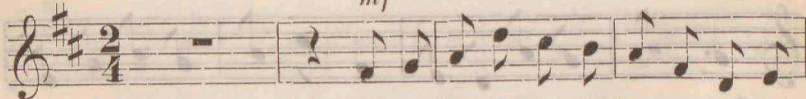
(Textb. Nr. 159.)

parlando.

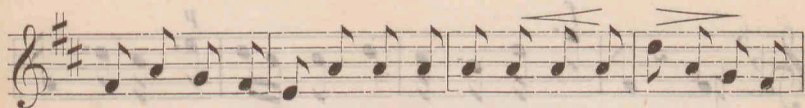
Allegretto.

J. C. Gebauer.

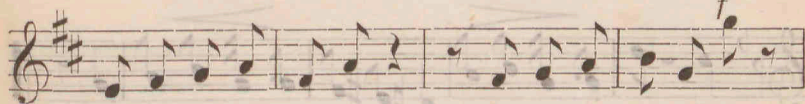
mf

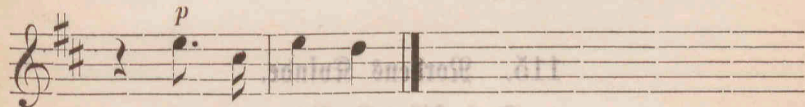
„Naar kommer Vaaren vel?“ Naar den sort = blaa Sva = le kom = mer og be =

hu = der næ = re Sommer, naar den qvid=ren = de ta'er Myg=gen, der vil

tum = le sig i Styg-gen, — da kom=mer Baa-ren, da

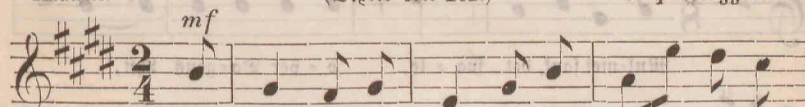
kom = mer Baa = ren.

113. Guds Fred.

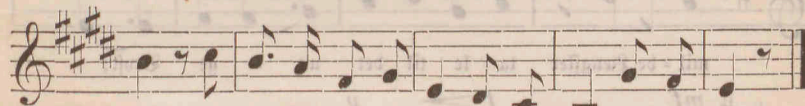
Andante.

(Textb. Nr. 161.)

A. P. Berggreen.

Lyf = fa = lig, lyf = fa = lig hver Sjæl, som har

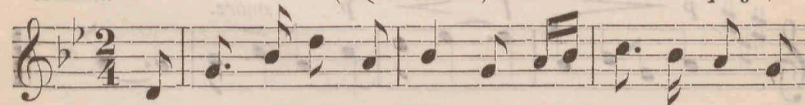
Fred! dog In=gen kjen=der Da=gen, før So=len gaaer ned.

114. Kjærminde=Sang.

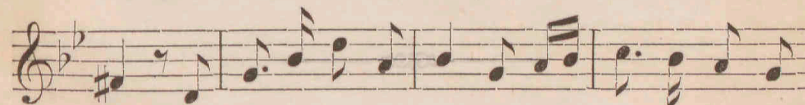
Andante.

(Textb. Nr. 33.)

P. Heise.

Det var en Som=mer=Mor = gen, end = nu før det blev

Dag, da hp = pe = des paa He = den et Hol = ger=Dan = ste =

Slag; da Sol stod op i D = sier, den nep = pe var at
see, og al = le Fug = le = Rø = sier i Stru = ben kva = tes de.

115. Nordens Kvinde.

(Tertb. Tillæg Nr. 20.)

Moderato.

(Mel.: Snart er Ratten svunden.)

J. P. E. Hartmann.

Mul = met sank, det sva = le, o = ver Da = gens Lyft,
mil = de Længsler ta = le til det un = ge Bryst;
hun, som dy = best in = de væl = ker Sjæ = lens Trang,
Nor = dens hul = de Kvin = de vi = es nu vor Sang.

